

Dansk udgave

Retsforskrifter

66. årgang

28. februar 2023

Indhold

I *Lovgivningsmæssige retsakter*

FORORDNINGER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435 af 27. februar 2023 om ændring af forordning (EU) 2021/241 for så vidt angår kapitler om REPowerEU i genopretnings- og resiliensplaner og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013, (EU) 2021/1060 og (EU) 2021/1755 og direktiv 2003/87/EF** 1

II *Ikke-lovgivningsmæssige retsakter*

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ **OVERSÆTTELSE — Anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale** 28

AFGØRELSER

- ★ **Rådets afgørelse (EU) 2023/436 af 14. februar 2023 om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale** 48
- ★ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/437 af 22. februar 2023 om anmodningen om registrering af forslaget til det europæiske borgerinitiativ med titlen »Sikring af en værdig modtagelse af migranter i Europa« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/788 (meddelt under nummer C(2023) 1121)** 54
- ★ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/438 af 24. februar 2023 om indrømmelse af en undtagelse, som visse medlemsstater har anmodet om i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013, til at anvende andre midler end elektroniske databehandlingsteknikker til udveksling og lagring af oplysninger vedrørende version 2 af Importkontrollsystem 2 (meddelt under nummer C(2023) 1174)** 56

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2023/435

af 27. februar 2023

om ændring af forordning (EU) 2021/241 for så vidt angår kapitler om REPowerEU i genopretnings- og resiliensplaner og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013, (EU) 2021/1060 og (EU) 2021/1755 og direktiv 2003/87/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 175, stk. 3, artikel 177, stk. 1, artikel 192, stk. 1, artikel 194, stk. 2, og artikel 322, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Siden vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ⁽⁴⁾, som oprettede genopretnings- og resiliensfaciliteten (»faciliteten«), har hidtil usete geopolitiske begivenheder udløst af Ruslands angrebskrig mod Ukraine og deres direkte og indirekte forværring af konsekvenserne af covid-19-krisen i betydelig grad påvirket Unionens samfund og økonomi, dens befolkninger og dens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Navnlige er det tydeligere end nogensinde, at Unionens energisikkerhed og energiuafhængighed er uundværlige for en vellykket, bæredygtig og inklusiv genopretning efter covid-19-krisen, da de også yder vigtige bidrag til Unionens økonomis modstandsdygtighed.
- (2) På grund af den direkte sammenhæng mellem en bæredygtig genopretning, opbygning af Unionens modstandsdygtighed og energisikkerhed, mindske af afhængighed af fossile brændstoffer, navnlig fra Rusland, og Unionens betydning for en retfærdig og inklusiv omstilling er faciliteten et velegnet instrument i forbindelse med Unionens reaktion på disse udfordringer. Dette er også tilfældet i lyset af Unionens klima- og miljølovgivning og Unionens internationale forpligtelser, og navnlig i henhold til Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUT C 486 af 21.12.2022, s. 185.

⁽²⁾ EUT C 333 af 1.9.2022, s. 5.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.2.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.2.2023.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

⁽⁵⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

- (3) I Versailleserklæringen af 10. og 11. marts 2022 har stats- og regeringscheferne opfordret Kommissionen til inden udgangen af maj at foreslå en REPowerEU-plan om at udfase Unionens afhængighed af importen af fossile brændstoffer fra Rusland, hvilket efterfølgende blev gentaget i Det Europæiske Råds konklusioner af 24. og 25. marts 2022. Dette mål bør nås i god tid inden 2030 på en måde, der er i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt, der er fastlagt i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019, og med klimamålene for 2030 og 2050, der er nedfældet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ⁽⁶⁾.
- (4) Facilitetens mulighed for herigennem at støtte reformer og investeringer, der har til formål at diversificere energiforsyningen, navnlig fossile brændstoffer, samt for at øge modstandsdygtigheden, sikkerheden og bæredygtigheden i Unionens energisystem og herved bidrage til overkommelige energipriser og styrke Unionens strategiske uafhængighed sammen med en åben økonomi, bør styrkes. For at nå disse mål må Unionen øge transmissions- og distributionsnettenes energieffektivitet, pålidelighed og modstandsdygtighed, fremme systemfleksibilitet, minimere kapacitetsbegrænsninger, herunder ved hjælp af øget netkapacitet og kapacitet til lagring af elektricitet, fremme digitalisering, sikre modstandsdygtige forsyningskæder, cybersikkerhed og beskyttelse og klimatilpasning af al infrastruktur, samtidig med at den strategiske energiafhængighed reduceres.
- (5) For at opnå størst mulig komplementaritet, overensstemmelse og sammenhæng mellem de politikker og tiltag, som Unionen og medlemsstaterne iværksætter for at fremme uafhængighed, sikkerhed og bæredygtighed i Unionens energiforsyning, bør disse reformer og investeringer på energiområdet etableres gennem et særligt »kapitel om REPowerEU« i genopretnings- og resiliensplanerne.
- (6) Den effektive omstilling til grøn energi og den hurtige reduktion af afhængigheden af energi fra fossile brændstoffer på en inklusiv måde kræver foranstaltninger til at fremme energieffektivitet og -besparelser i bygninger og relateret kritisk energiinfrastruktur og til at dekarbonisere industrierne hurtigere. Det er bydende nødvendigt hurtigt at øge investeringerne i energieffektivitetsforanstaltninger såsom udbredelsen af bæredygtige og effektive opvarmnings- og kølingsløsninger, som udgør en effektiv måde at tackle nogle af de mest presserende udfordringer med hensyn til energiforsyning og energiomkostninger på. Der bør derfor også ydes støtte til reformer og investeringer, der øger energieffektiviteten, dekarboniserer industrien, herunder ved anvendelse af kulstoffattige brændstoffer såsom kulstoffattig brint, og ved udbredelsen af vedvarende brint og andre vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og energibesparelser i medlemsstaternes økonomier i overensstemmelse med Unionens energi- og klimamål og retlige rammer. Kommissionen bør navnlig tilskynde medlemsstaterne til i deres kapitler om REPowerEU at medtage foranstaltninger til støtte for dekarboniseringen af industrien.
- (7) Udfasningen af afhængigheden af import af russiske fossile brændstoffer forventes at føre til en reduktion af Unionens samlede energiafhængighed. Kapitlerne om REPowerEU bør bidrage til at øge og styrke Unionens strategiske autonomi uden i overdreven grad at øge dens afhængighed af import af råstoffer fra tredjelande.
- (8) Ved udarbejdelsen af genopretnings- og resiliensplanerne samt kapitlerne om REPowerEU bør medlemsstaterne koordinere deres økonomiske politikker på en sådan måde, at de når de mål om økonomisk, social og territorial samhørighed, der er fastsat i artikel 174 i traktaten, med henblik på at mindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede regioner, idet der lægges særlig vægt på fjerntliggende, perifere og isolerede områder og øer, som allerede oplever yderligere begrænsninger.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

- (9) For at give Unionens reaktion den størst mulige rækkevidde bør det kræves, at alle medlemsstater, der indgiver en genopretnings- og resiliensplan efter denne forordnings ikrafttræden med en anmodning om at anvende yderligere finansiering i form af lån i overensstemmelse med de nye regler, der fastsættes i medfør af denne ændringsforordning, fra auktionering af kvoter fra kvotehandelssystemet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁷⁾, eller fra overførsler fra brexittilpasningsreserven, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1755 ⁽⁸⁾, medtager et kapitel om REPowerEU i deres genopretnings- og resiliensplan. I overensstemmelse med de gældende muligheder for i medfør af forordning (EU) 2021/241 at indgive et udkast til en genopretnings- og resiliensplan og for at sikre en korrekt udarbejdelse af kapitlerne om REPowerEU kan medlemsstaterne indgive et udkast til et kapitel om REPowerEU, inden de indgiver en ændret genopretnings- og resiliensplan. Unødige administrative byrder bør undgås.
- (10) Kapitlerne om REPowerEU bør omfatte nye reformer og investeringer, der fra den 1. februar 2022 bidrager til REPowerEU's mål og tackler krisen forårsaget af de seneste geopolitiske begivenheder. Foranstaltninger, der allerede er medtaget i Rådets vedtagne gennemførelsesafgørelser, og som bidrager til REPowerEU-målene, kan dog medtages i kapitlet om REPowerEU, hvis den pågældende medlemsstat efter ajourføringen af det maksimale finansielle bidrag er genstand for en nedsættelse af sit maksimale finansielle bidrag. I så fald bør medlemsstaten kunne medtage sådanne foranstaltninger i dets kapitel om REPowerEU op til et beløb for anslåede omkostninger svarende til nedsættelsen af det maksimale finansielle bidrag.
- (11) En medlemsstat bør kunne medtage den opskalerede del af foranstaltningerne i Rådets allerede vedtagne gennemførelsesafgørelse i dets kapitel om REPowerEU sammen med de tilhørende milepæle og mål. En sådan opskalering bør medføre en væsentlig forbedring af foranstaltningernes ambitionsniveau som afspejlet i udformningen eller niveauet af de tilhørende milepæle og mål, idet der samtidig bygges videre på foranstaltningerne i Rådets allerede vedtagne gennemførelsesafgørelse.
- (12) En medlemsstat bør indgive sit kapitel om REPowerEU i form af et tillæg til dens genopretnings- og resiliensplaner. Et kapitel om REPowerEU bør indeholde en redegørelse for, hvordan foranstaltningerne heri hænger sammen med den pågældende medlemsstats bestræbelser på at nå REPowerEU-målene, idet der tages hensyn til foranstaltningerne omfattet af Rådets allerede vedtagne gennemførelsesafgørelser, samt en redegørelse for det samlede bidrag fra disse foranstaltninger og andre nationalt finansierede og EU-finansierede supplerende eller ledsagende foranstaltninger til REPowerEU-målene.
- (13) Kapitler om REPowerEU bør bl.a. bidrage til at øge andelen af bæredygtig og vedvarende energi i energimikset og til at afhjælpe flaskehalse i energiinfrastrukturen. For så vidt angår naturgasinfrastruktur bør reformerne og investeringerne relateret til kapitlerne om REPowerEU med henblik på at diversificere forsyningen væk fra Rusland og bygge på de behov, der aktuelt er identificeret gennem den vurdering, der er gennemført og vedtaget af det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas, der er oprettet i en ånd af solidaritet med hensyn til forsyningsikkerhed, og tage hensyn til den berørte medlemsstats strategiske energisikkerhedsbehov og de skærpede beredskabsforanstaltninger, herunder energilagring, der er truffet med henblik på tilpasning til nye geopolitiske trusler, uden at underminere det langsigtede bidrag til den grønne omstilling.
- (14) Der bør tilføjes et relevant vurderingskriterium, som kan danne grundlag for Kommissionens vurdering af reformerne og investeringerne i kapitlerne om REPowerEU og for at sikre, at disse reformer og investeringer er egnede til at nå de specifikke mål for REPowerEU. Der bør kræves en A-rating i henhold til dette nye vurderingskriterium, for at den pågældende genopretnings- og resiliensplan kan vurderes positivt af Kommissionen.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1755 af 6. oktober 2021 om oprettelse af brexittilpasningsreserven (EUT L 357 af 8.10.2021, s. 1).

- (15) Investeringer i infrastruktur og teknologier alene er ikke tilstrækkeligt til at sikre en reduktion af afhængigheden af fossile brændstoffer i lyset af den eksisterende mangel på arbejdskraft og færdigheder. I denne forbindelse er det allerede muligt at afsætte ressourcer til omskoling og opkvalificering af mennesker for yderligere at udstyre arbejdsstyrken med grønne færdigheder samt til forskning og udvikling af innovative løsninger i forbindelse med den grønne omstilling. Medlemsstaterne opfordres til at investere yderligere i omskoling og opkvalificering, navnlig til grønne og relaterede digitale færdigheder og teknologier, for at sikre, at ingen lades i stikken under den grønne omstilling. Hvis en medlemsstat i sit kapitel om REPowerEU medtager foranstaltninger vedrørende omskoling og opkvalificering af mennesker, bør Kommissionen overveje, om sådanne foranstaltninger i væsentlig grad bidrager til at støtte en omskoling af arbejdsstyrken til grønne færdigheder og relaterede digitale færdigheder.
- (16) I lyset af den aktuelle energikrisens økonomiske og sociale konsekvenser, hvor vedvarende høje og volatile energipriser skærper covid-19-krisens virkninger ved yderligere at øge den økonomiske byrde for forbrugerne, navnlig for de mest sårbare, herunder husholdninger med lav indkomst og for sårbare virksomheder, herunder mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, og i anerkendelse af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder, bør det også være muligt i kapitler om REPowerEU at omfatte foranstaltninger, der skal hjælpe med strukturelt at håndtere situationer med energifattigdom gennem langvarige reformer og investeringer. Reforme og investeringer, der har til formål at bekæmpe energifattigdom, bør give et højere niveau af finansiel støtte til energieffektivitetsordninger, herunder via særlige finansielle instrumenter, politikker for ren energi og ordninger til at mindske energiefterspørgslen for de husholdninger og virksomheder, herunder mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, der står over for alvorlige vanskeligheder på grund af høje energiregninger.
- (17) Medlemsstaternes foranstaltninger til reduktion af energiefterspørgslen bør tilskynde til investeringer i energibesparelser.
- (18) Anvendelsen af en ny ordning for kapitler om REPowerEU bør ikke berøre alle andre retlige krav i henhold til forordning (EU) 2021/241, medmindre andet er fastsat.
- (19) Genopretnings- og resiliensplanen, herunder kapitlet om REPowerEU, bør bidrage effektivt til at håndtere alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger, herunder de landespecifikke henstillinger, der blev vedtaget i forbindelse med det europæiske semester 2022, og som bl.a. henviser til de energiudfordringer, som medlemsstaterne står over for.
- (20) En effektiv omstilling til grøn energi og en reduktion af energiafhængigheden indebærer betydelige digitale investeringer. I lyset af forordning (EU) 2021/241 bør medlemsstaterne redegøre for, hvordan foranstaltningerne i genopretnings- og resiliensplanen, herunder foranstaltningerne i kapitlet om REPowerEU, forventes at bidrage til den digitale omstilling og til håndtering af de dermed forbundne udfordringer, og om de udgør et beløb, der bidrager til de digitale mål, på grundlag af metoden til digital tagging. I betragtning af den hidtil usete hastende karakter og betydning af de energiudfordringer, som Unionen står over for, bør reformerne og investeringerne i kapitlet om REPowerEU imidlertid ikke tages i betragtning ved beregningen af planens samlede tildeling med henblik på anvendelsen af kravet vedrørende de digitale mål i forordning (EU) 2021/241. Ikke desto mindre bør medlemsstaterne bestræbe sig på i videst muligt omfang i kapitlet om REPowerEU at medtage foranstaltninger, der bidrager til det digitale mål baseret på metoden til digital tagging.

- (21) Langvarige administrative procedurer er nogen af de største hindringer for udbredelsen af vedvarende energi. Disse hindringer omfatter kompleksiteten af de gældende regler for udvælgelse af lokaliteter og administrative godkendelser af projekter, kompleksiteten og varigheden af vurderingen af projekternes miljøvirkninger, problemer med nettilslutning og personalemæssige begrænsninger hos de tilladelsesudstedende myndigheder eller netoperatørerne. Yderligere forenkling og fremskyndelse af de administrative tilladelsesprocesser for vedvarende energi og tilhørende elnetinfrastruktur er nødvendig for at sikre, at Unionen når sine energi- og klimamål. Der blev i forbindelse med det europæiske semester 2022 fremsat henstillinger til medlemsstaterne om at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi. Som bebudet i Kommissionens meddelelse af 18. maj 2022 med titlen »REPowerEU-plan« har Kommissionen foreslået at ændre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001⁽⁹⁾ om vedvarende energi med henblik på at indføre en hurtigere tilladelsesproces for vedvarende energi. Desuden er der ved Rådets forordning (EU) 2022/2577⁽¹⁰⁾, som fastlægger en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi, indført midlertidige regler for nødsituationer.
- (22) I henhold til artikel 18, stk. 4, litra q), i forordning (EU) 2021/241 bør medlemsstaterne give en sammenfatning af høringsprocessen, der er gennemført i overensstemmelse med nationale retlige rammer, med lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og andre relevante interessenter, der er berørt af gennemførelsen af deres genopretnings- og resiliensplaner. Denne høring bør suppleres for at tage fat på de reformer og investeringer, der skal medtages i et potentielt kapitel om REPowerEU, på en måde, som giver interessenterne tilstrækkelig tid til at reagere, samtidig med at det sikres, at den pågældende medlemsstat hurtigt færdiggør kapitlet om REPowerEU. Den ajourførte sammenfatning bør omfatte de hørte interessenter, redegøre for resultatet af den supplerende høring og skitsere, hvordan de input, der er modtaget fra interessenterne, er afspejlet i kapitlerne om REPowerEU.
- (23) Anvendelsen af princippet om »ikke at gøre væsentlig skade« som omhandlet i artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852⁽¹¹⁾ (princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«) er afgørende for at sikre, at de reformer og investeringer, der foretages som led i genopretningen efter covid-19-krisen, gennemføres på en bæredygtig måde. Det bør fortsat finde anvendelse på de reformer og investeringer, der støttes af faciliteten, med én særlig undtagelse, nemlig når det drejer sig om at beskytte Unionens umiddelbare energisikkerhed. I betragtning af målsætningen om at diversificere energiforsyningen væk fra russiske leverandører bør de reformer og investeringer, der er fastsat i nævnte kapitler om REPowerEU, og som er nødvendige for at forbedre energiinfrastrukturen og -faciliteterne for at opfylde det umiddelbare behov for gas, være berettigede til finansiell støtte fra faciliteten, selv om de ikke overholder princippet om ikke at gøre væsentlig skade. Som hovedregel er olieinfrastruktur og -faciliteter ikke omfattet af kapitlet om REPowerEU. Olieinfrastruktur og -faciliteter, der er nødvendige for at opfylde de umiddelbare forsyningssikkerhedsbehov, bør undtagelsesvis kunne medtages i kapitlet om REPowerEU for en medlemsstat, der har været omfattet af den ekstraordinære midlertidige undtagelse i artikel 3m, stk. 4, i Rådets forordning (EU) nr. 833/2014⁽¹²⁾ indtil nærværende ændringsforordnings ikrafttræden på grund af dens særlige afhængighed af råolie og dens geografiske beliggenhed.

Kommissionen bør vurdere, om foranstaltninger, der forventes at dække det umiddelbare behov for energiforsyningssikkerhed, er berettigede til undtagelsen fra princippet »om ikke at gøre væsentlig skade«. Med henblik på denne vurdering bør Kommissionen bl.a. overveje risikoen for lock-in-effekter og manglen på renere, teknologisk og økonomisk gennemførlige alternativer, der kan anvendes inden for en sammenlignelig tidsplan. En sådan vurdering bør være forholdsmæssig under hensyntagen til, hvor hastende opnåelsen af REPowerEU-målene er. I tvivlstilfælde bør Kommissionen kunne anmode medlemsstaterne om at fremlægge relevante oplysninger til støtte for vurderingen. Evalueringen af renere alternativer bør udføres inden for rimelige grænser.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

⁽¹⁰⁾ Rådets forordning (EU) 2022/2577 af 22. december 2022 om fastlæggelse af en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi (EUT L 335 af 29.12.2022, s. 36).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

⁽¹²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT L 229 af 31.7.2014, s. 1).

- (24) Alle foranstaltninger i genopretnings- og resiliensplanerne bør gennemføres i overensstemmelse med gældende EU-ret og national miljølovgivning, navnlig vedrørende miljøkonsekvensvurdering og naturbeskyttelse. For foranstaltninger, der er omfattet af undtagelsen fra princippet »om ikke at gøre væsentlig skade«, bør medlemsstaterne gøre en tilfredsstillende indsats for at begrænse den potentielle skade på miljømål som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) 2020/852, hvor det er muligt, og for at afbøde skaden gennem andre foranstaltninger, herunder foranstaltninger i kapitlerne om REPowerEU.
- (25) Kapitlerne om REPowerEU bør være i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale energi- og klimaplaner og med Unionens klimamål som fastsat i forordning (EU) 2021/1119.
- (26) For at afspejle den europæiske grønne pagt som Europas strategi for bæredygtig vækst og vigtigheden af at tackle klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og nå De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling skal faciliteten bidrage til at integrere klimaindsatsen og miljømæssig bæredygtighed og til at nå det overordnede mål om, at 30 % af udgifterne under Unionens budget understøtter klimamål. Med henblik herpå bør de foranstaltninger, som støttes af faciliteten, og som er med i medlemsstaternes genopretnings- og resiliensplaner, bidrage til den grønne omstilling, herunder biodiversitet, eller til at håndtere de dermed forbundne udfordringer, og bør omfatte et beløb, der svarer til mindst 37 % af genopretnings- og resiliensplanens samlede tildeling, og mindst 37 % af de samlede anslåede omkostninger ved foranstaltningerne i kapitlet om REPowerEU, på grundlag af den metode for overvågning af klimarelaterede udgifter, som er fastsat i bilag VI til forordning (EU) 2021/241. Denne metode bør anvendes i overensstemmelse hermed på foranstaltninger, som ikke direkte kan henføres til et interventionsområde, der er opført i nævnte bilag. Hvis den pågældende medlemsstat og Kommissionen er enige, bør koefficienterne for støtte til klimamål kunne forhøjes til 40 % eller 100 % for individuelle investeringer som forklaret i genopretnings- og resiliensplanen for at tage hensyn til ledsagende reformforanstaltninger, der øger deres indvirkning på klimamålene på troværdig vis. Med dette for øje kan koefficienterne for støtte til klimamålene forhøjes op til et samlet beløb på 3 % af genopretnings- og resiliensplanens tildeling for individuelle investeringer. Faciliteten bør støtte aktiviteter, der fuldt ud overholder Unionens klima- og miljøstandarder og -prioriteter og princippet »om ikke at gøre væsentlig skade«.
- (27) Medlemsstaterne bør, hvor det er relevant, i kapitlerne om REPowerEU medtage foranstaltninger, som har en dimension eller virkning, der er grænseoverskridende eller omfatter flere lande, således som det er konstateret i Kommissionens seneste behovsvurdering, og som bl.a. bidrager til at skabe europæisk merværdi. Det bør også tages i betragtning, at foranstaltninger, der gennemføres i én medlemsstat, kan have afsmittende virkninger på andre medlemsstater. Kommissionen bør fremme samarbejde mellem medlemsstaterne så tidligt som muligt med henblik på at udvikle foranstaltninger, som har en dimension eller virkning, der er grænseoverskridende eller omfatter flere lande, og som skal indgå i kapitlerne om REPowerEU. Medlemsstaterne bør stræbe efter at sikre, at disse foranstaltninger omfatter et beløb, der svarer til mindst 30 % af de anslåede omkostninger ved foranstaltningerne i kapitlet om REPowerEU. Ud over foranstaltninger, som har en dimension eller virkning, der er grænseoverskridende eller omfatter flere lande, bør foranstaltninger på nationalt plan, der bidrager til at sikre energiforsyningen i Unionen som helhed, i overensstemmelse med REPowerEU-målene, navnlig med hensyn til at afhjælpe eksisterende flaskehalse for så vidt angår energitransmission, -distribution og -lagring, således som det er konstateret i Kommissionens seneste behovsvurdering, og dermed øge potentialet for grænseoverskridende strømme mellem medlemsstaterne, anses for at have en dimension eller virkning, der er grænseoverskridende eller omfatter flere lande. Foranstaltninger, der mindsker afhængigheden af fossile brændstoffer og reducerer energiefterspørgslen, bør også anses for at have en positiv grænseoverskridende virkning, da de frigør yderligere kapacitet eller forsyning for andre medlemsstater.
- (28) Der bør tilføjes et relevant vurderingskriterium, som kan danne grundlag for Kommissionens vurdering af, om reformerne og investeringerne i kapitlerne om REPowerEU har en dimension eller virkning, der er grænseoverskridende eller omfatter flere lande.

- (29) Der bør indføres yderligere incitamenters for medlemsstaterne til at anmode om lånestøtte for at sikre, at medlemsstaterne udnytter de disponible midler, samtidig med at principperne om ligebehandling, solidaritet, proportionalitet og gennemsigtighed overholdes. Med henblik herpå bør medlemsstaterne senest 30 dage efter denne forordnings ikrafttræden så klart som muligt meddele Kommissionen, om de agter at anmode om lånestøtte eller ej. Kommissionen bør på samme tid, på lige vilkår og uden unødigt ophold forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en oversigt over de hensigter, som medlemsstaterne har givet udtryk for, og den foreslåede videre fremgangsmåde for at fordele de disponible midler. Meddelelsen af en hensigt bør ikke berøre medlemsstaternes mulighed for at anmode om lånestøtte indtil den 31. august 2023 i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2021/241, herunder i tilfælde af anmodninger på over 6,8 % af deres bruttonationalindkomst (BNI), hvis de relevante betingelser finder anvendelse. Dette bør ligeledes ikke berøre Kommissionens indgåelse af den tilsvarende låneaftale efter vedtagelsen af den relevante gennemførelsesafgørelse fra Rådet.
- (30) Medlemsstaterne opfordres til at indgive kapitlerne om REPowerEU så hurtigt som muligt og helst senest to måneder efter denne ændringsforordnings ikrafttræden. I overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, i forordning (EU) 2021/241 bør Kommissionen vurdere den ændrede genopretnings- og resiliensplan, som medlemsstaten indgiver inden for to måneder, og fremsætte et forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse. I betragtning af den presserende karakter af de udfordringer, som medlemsstaterne står over for, bør Kommissionen bestræbe sig på at afslutte vurderingen af de ændrede genopretnings- og resiliensplaner uden unødigt forsinkelse.
- (31) For at tilskynde til et højt ambitionsniveau for de reformer og investeringer, der skal medtages i kapitlet om REPowerEU, bør der desuden tilvejebringes nye særlige finansieringskilder.
- (32) Rådets forordning (EU) 2022/1854⁽¹³⁾ indfører et midlertidigt solidaritetsbidrag fra EU-selskaber og faste driftssteder med aktiviteter inden for råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorer, der gælder i alle medlemsstater. Medlemsstaterne opfordres til at anvende en del af de indtægter, der genereres ved dette midlertidige bidrag, til at fremme synergier og komplementaritet med reformerne og investeringerne i deres kapitler om REPowerEU på en sammenhængende måde til finansiering af de foranstaltninger, der skal gennemføres på nationalt plan i overensstemmelse med REPowerEU-målene.
- (33) Den nuværende økonomiske og geopolitiske situation kræver, at Unionen mobiliserer tilgængelige midler for hurtigt at diversificere Unionens energiforsyning og mindske afhængigheden af fossile brændstoffer inden 2030. I den forbindelse bør direktiv 2003/87/EF give mulighed for ekstraordinært ved auktionering at monetarisere en del af kvoterne fra Innovationsfonden og af de kvoter, der tildeles medlemsstaterne, undtagen de kvoter, som fordeles med henblik på solidaritet, vækst og sammenkoblinger, og bør fordele indtægterne til reformer og investeringer, der bidrager til REPowerEU-målene, inden for rammerne af faciliteten. Auktioneringen af Innovationsfondens kvoter og af kvoter, der tildeles medlemsstaterne, bør også fremrykkes. En del af kvoterne fra markedsstabilitetsreserven, som ellers ville blive erklæret ugyldig, bør anvendes til at supplere Innovationsfonden.
- (34) I forbindelse med Unionens nødindgreb for at imødegå høje energipriser som følge af virkningerne af Ruslands angrebskrig mod Ukraine bør målrettede ekstraordinære midlertidige foranstaltninger inden for rammerne af samhørighedspolitikken for 2014-2020 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013⁽¹⁴⁾ gennem en fleksibel anvendelse af midler fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF) og Samhørighedsfonden, hjælpe små- og mellemstore virksomheder (SMV'er), der er særlig berørt af stigninger i energipriserne, samt sårbare husholdninger med at dække energiomkostninger, der er afholdt og betalt fra den 1. februar 2022. En sådan støtte er i fuld overensstemmelse med REPowerEU-målene.

⁽¹³⁾ Rådets forordning (EU) 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser (EUT L 261 I af 7.10.2022, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

- (35) EFRU bør undtagelsesvis navnlig anvendes til at yde driftskapitalstøtte til SMV'er, der er særlig berørt af stigninger i energipriserne. Støtte til SMV'er, der er særlig berørt af stigninger i energipriserne, bør være forholdsmæssig og overholde de gældende statsstøtteregler. Desuden bør ESF undtagelsesvis anvendes til at yde støtte til sårbare husholdninger, således som det er fastsat i de nationale regler, for at hjælpe dem med at dække deres energiforbrugsomkostninger, selv hvis der ikke træffes foranstaltninger, der øger beskæftigelsesegnetheden for de personer, der modtager støtte, dvs. aktive foranstaltninger. Disse er ekstraordinære foranstaltninger, der er strengt nødvendige for at imødegå energikrisen som følge af virkningerne af Ruslands angrebskrig mod Ukraine. De sikrer, at de personer, der modtager støtte, har adgang til væsentlige tjenester, og bidrager derved også til de nødvendige sundhedsbetingelser for at deltage på arbejdsmarkedet. Der kan uden forskel ydes støtte fra de EFRU, ESF og Samhørighedsfonden. Ud over ESF bør EFRU og Samhørighedsfonden desuden også have mulighed for at støtte foranstaltninger til fastholdelse af arbejdspladser gennem arbejdsfordelingsordninger og tilsvarende ordninger, herunder støtte til selvstændige. Sådanne ordninger har til formål at beskytte arbejdstagere og selvstændige mod risikoen for arbejdsløshed. De midler, der tildeles sådanne ordninger, anvendes udelukkende til støtte for arbejdstagere og selvstændige. EU-støtte til sådanne arbejdsfordelingsordninger og tilsvarende ordninger bør være tidsbegrænset. Det bør også være muligt at anvende de REACT-EU-midler, der er fastsat i artikel 92a i forordning (EU) nr. 1303/2013, til disse tre typer støtte med henblik på at styrke medlemsstaternes igangværende bestræbelser hen imod en modstandsdygtig genopretning af deres økonomier efter covid-19-krisen.
- (36) Specifikke programmeringsordninger bør gøre det muligt at udelukkende programmere midler inden for særlige prioritetsakser og bidrage til specifikke investeringsprioriteter. For at yde betydelig støtte til medlemsstaterne i deres bestræbelser på at inddæmme konsekvenserne af energikrisen bør medlemsstaterne undtagelsesvis drage fordel af en medfinansieringssats på 100 %, der skal anvendes på de særlige prioritetsakser i operationelle programmer, som udelukkende yder en sådan støtte indtil udgangen af programmeringsperioden 2014-2020. Disse begrænsede og målrettede foranstaltninger bør supplere de strukturelle indgreb i samhørighedspolitikken til støtte for produktion af ren energi og fremme af energieffektivitet. For at tage hensyn til Unionens budgetmæssige begrænsninger bør Kommissionens betalinger til sådanne operationer under de særlige prioriteter begrænses til 5 000 000 000 EUR i 2023.
- (37) Med henblik på at give medlemsstaterne og regionerne tilstrækkelig fleksibilitet til at imødegå nye udfordringer bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 ⁽¹⁵⁾ også give medlemsstaterne mulighed for at anmode om op til 7,5 % af midlerne inden for rammerne af EFRU, Den Europæiske Socialfond Plus og Samhørighedsfonden for at bidrage til REPowerEU-målene. Det bør være muligt for disse fonde at yde støtte til REPowerEU-målene, hvis en sådan støtte falder ind under den pågældende fonds anvendelsesområde, bidrager til dens specifikke mål og overholder reglerne i forordning (EU) 2021/1060 og de relevante fondsspecifikke forordninger, herunder princippet »om ikke at gøre væsentlig skade«.
- (38) Medlemsstaterne bør have mulighed for overførsel af hele eller en del af deres foreløbige tildeling fra midlerne i brexittilpasningsreserven til faciliteten. Covid-19-krisen, som er blevet skærpet af truslen mod Unionens energisikkerhed, har forværret de negative konsekvenser af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen i medlemsstaterne, herunder deres regioner og lokalsamfund samt sektorer, navnlig i dem, der er mest negativt påvirket af nævnte udtrædelse. De foranstaltninger, der skal finansieres under brexittilpasningsreserven, og de reformer og investeringer, der skal finansieres under faciliteten, kan tjene samme formål og have et lignende indhold. Både brexittilpasningsreserven og faciliteten har som slutmål at afbøde de negative virkninger for den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. I denne forbindelse kan reformer og investeringer under faciliteten, selv om de primært sigter mod at afhjælpe pandemiens økonomiske konsekvenser, også bidrage til at imødegå uforudsete og negative konsekvenser i de medlemsstater og sektorer, der er hårdest berørt af brexit.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

Endelig opføres forpligtelses- og betalingsbevillingerne under både brexittilpasningsreserven og faciliteten ud over lofterne i den flerårige finansielle ramme. I dette scenarie og i betragtning af forstyrrelserne på det globale energimarked som følge af den seneste geopolitiske udvikling er det passende at give medlemsstaterne fleksibilitet ved at tillade overførsler fra brexittilpasningsreserven til faciliteten, som vil gøre det muligt at opfylde begge mål og i sidste ende skabe økonomisk, social og territorial samhörighed.

- (39) Udbetalinger af yderligere støtte til medlemsstater, som medtager et kapitel om REPowerEU i deres genopretnings- og resiliensplaner, bør foretages i overensstemmelse med reglerne for faciliteten indtil udgangen af 2026.
- (40) En anmodning fremlagt i en genopretnings- og resiliensplan om en særlig finansiering, herunder en tildeling fra auktioneringen af kvoter fra kvotehandelssystemet, jf. direktiv 2003/87/EF, overførsler af midler fra EFRU, Den Europæiske Socialfond Plus eller Samhörighedsfonden, der er omfattet af artikel 26 i forordning (EU) 2021/1060, og overførsel af midler fra brexittilpasningsreserven, af foranstaltninger indeholdt i et kapitel om REPowerEU bør afspejle et større finansielt behov i forbindelse med de reformer og investeringer, der indgår i dette kapitel.
- (41) For at sikre, at finansiell støtte fremrykkes for bedre at kunne reagere på den aktuelle energikrise, bør det være muligt efter anmodning fra en medlemsstat, der indgives sammen med kapitlet om REPowerEU i en ændret genopretnings- og resiliensplan, at udbetale et beløb af den yderligere finansiering, der er nødvendig for at finansiere foranstaltninger i kapitlet om REPowerEU, i form af to forfinansieringsbetalinger.

Kommissionen bør så vidt muligt foretage den første forfinansieringsbetaling senest to måneder efter dens indgåelse af den retlige forpligtelse, der er omhandlet i forordning (EU) 2021/241, og den anden forfinansieringsbetaling inden for 12 måneder efter ikrafttrædelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse, der godkender vurderingen af genopretnings- og resiliensplanen, herunder et kapitel om REPowerEU. Disse betalinger bør være afhængige af de disponible midler, navnlig tilgængeligheden af midler fra NextGenerationEU-kontoen, af midler, der er godkendt i det årlige EU-budget og af indtægterne fra auktioneringen af kvoter fra kvotehandelssystemet, jf. direktiv 2003/87/EF, og af den faktiske forudgående overførsel af midler under programmer med delt forvaltning, hvis der anmodes herom.

- (42) For at overholde betalingslofterne i den flerårige finansielle ramme bør der fastsættes et loft for betalinger svarende til forfinansieringen for beløb, der overføres i henhold til forordning (EU) 2021/1060.
- (43) Kommissionen bør overvåge gennemførelsen af de reformer og investeringer, der er skitseret i kapitlet om REPowerEU, og deres bidrag til REPowerEU-målene og give oplysninger derom, navnlig gennem udvekslinger under genopretnings- og resiliensdialogen, gennem rapportering i resultatavlen for genopretning og resiliens og gennem et særligt afsnit i den årlige rapport, der skal forelægges Europa-Parlamentet og Rådet.
- (44) De seneste geopolitiske begivenheder har i betydelig grad påvirket priserne på energi, fødevarer og byggematerialer og også forårsaget mangler i de globale forsyningskæder, ført til øget inflation og skabt nye udfordringer, herunder en risiko for energifattigdom og højere leveomkostninger. En reaktion på disse udfordringer kan være nødvendig. Denne udvikling kan have en direkte indvirkning på muligheden for at gennemføre foranstaltningerne i genopretnings- og resiliensplanerne. I det omfang medlemsstaterne kan påvise, at en sådan udvikling gør det helt eller delvist umuligt at nå en bestemt milepæl eller et bestemt mål, kan sådanne situationer påberåbes som objektive omstændigheder i henhold til forordning (EU) 2021/241. I det omfang medlemsstaterne kan påvise, at opnåelsen af en bestemt milepæl eller opfyldelsen af et bestemt mål er i strid med opfyldelsen af REPowerEU-målene, kan sådanne situationer desuden også påberåbes som objektive omstændigheder i henhold til nævnte forordning. Desuden bør ingen anmodning om ændringer undergrave den overordnede gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanerne, herunder medlemsstaternes reform- og investeringsbestræbelser.

- (45) Forordning (EU) 2021/241, (EU) nr. 1303/2013, (EU) 2021/1060 og (EU) 2021/1755 og direktiv 2003/87/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (46) For at muliggøre øjeblikkelig anvendelse af de i denne forordning fastsatte foranstaltninger bør den træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) 2021/241

I forordning (EU) 2021/241 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. På linje med de seks søjler, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, de sammenhænge og synergier, de skaber, og i forbindelse med covid-19-krisen er det facilitetens overordnede mål at fremme Unionens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed ved at forbedre medlemsstaternes resiliens, kriseberedskab, tilpasningsevne og vækspotentiale, ved at afbøde denne krisens sociale og økonomiske indvirkning, navnlig på kvinder, ved at bidrage til gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, ved at støtte den grønne omstilling, ved at bidrage til opnåelsen af Unionens 2030-klimamål fastsat i artikel 2, nr. 11), i forordning (EU) 2018/1999, ved at opfylde målet om EU-klimaneutralitet senest i 2050 og om den digitale omstilling og ved at øge modstandsdygtigheden, sikkerheden og bæredygtigheden af Unionens energisystem gennem den nødvendige mindskelse af afhængigheden af fossile brændstoffer og ved at diversificere energiforsyningen på EU-plan, herunder ved at øge udbredelsen af vedvarende energi, energieffektivitet og energilagingskapacitet, og på den måde medvirke til øget økonomisk og social konvergens, genoprettelse og fremme af bæredygtig vækst og integration af Unionens økonomier, fremme jobskabelse af høj kvalitet og bidrage til Unionens strategiske autonomi sammen med en åben økonomi og skabe europæisk merværdi.«

- 2) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»2. Faciliteten må kun støtte foranstaltninger, der respekterer princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«, som også finder anvendelse på foranstaltningerne i kapitlerne om REPowerEU, medmindre andet er fastsat i denne forordning.«

- 3) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 3 tilføjes følgende litra:

»d) hvor det er relevant, reformer og investeringer i overensstemmelse med artikel 21c.«

- b) Stk. 4 affattes således:

»4. Lånestøtten til den pågældende medlemsstats genopretnings- og resiliensplan må ikke være større end forskellen mellem de samlede omkostninger til genopretnings- og resiliensplanen, som revideret, hvor det er relevant, og det maksimale finansielle bidrag omhandlet i artikel 11, herunder, hvor det er relevant, den indtægt, der er omhandlet i artikel 21a, samt midler overført fra delte forvaltningsprogrammer.«

- c) Stk. 6 affattes således:

»6. Uanset stk. 5 kan lånestøttebeløbet under ekstraordinære omstændigheder øges, hvis der er midler til rådighed, under hensyntagen til den anmodende medlemsstats behov samt anmodninger om lånestøtte, der allerede er indgivet eller planlægges indgivet af andre medlemsstater, samtidig med at principperne om ligebehandling, solidaritet, proportionalitet og gennemsigtighed anvendes. For at lette anvendelsen af disse principper meddeler medlemsstaterne senest den 31. marts 2023 Kommissionen, om de agter at anmode om lånestøtte. Kommissionen forelægger på samme tid, på lige vilkår og uden unødigt ophold Europa-Parlamentet og Rådet en oversigt over de hensigter, som medlemsstaterne har givet udtryk for, og den foreslåede videre fremgangsmåde for at fordele de disponible midler. Denne meddelelse af hensigten om at anmode om lånestøtte berører ikke medlemsstaternes mulighed for at anmode om lånestøtte indtil den 31. august 2023, herunder i tilfælde af anmodninger på over 6,8 % af BNI, hvis de relevante betingelser finder anvendelse. Dette berører heller ikke indgåelsen af den tilsvarende låneaftale efter vedtagelsen af den relevante gennemførelsesafgørelse fra Rådet.«

4) Artikel 17, stk. 2, affattes således:

»2. Foranstaltninger, der iværksættes fra den 1. februar 2020 og fremefter, er støtteberettigede, forudsat at de opfylder kravene i denne forordning.

De nye reformer og investeringer, der er omhandlet i artikel 21c, stk. 1, er dog kun støtteberettigede, hvis de iværksættes fra den 1. februar 2022 og fremefter«.

5) I artikel 18, stk. 4, foretages følgende ændringer:

a) Følgende litra indsættes:

»ca) en redegørelse for, hvordan kapitlet om REPowerEU bidrager til at bekæmpe energifattigdom, herunder, hvor det er relevant, at give tilstrækkelig prioritet til behovene hos dem, der er berørt af energifattigdom, og til at mindske sårbarheder i de kommende vintersæsoner«.

b) Litra e) affattes således:

»e) en kvalitativ redegørelse for, hvordan foranstaltningerne i genopretnings- og resiliensplanen forventes at bidrage til den grønne omstilling, herunder biodiversitet, eller til håndtering af de dermed forbundne udfordringer, om de omfatter et beløb, der svarer til mindst 37 % af genopretnings- og resiliensplanens samlede tildeling, og om foranstaltninger af denne art i kapitlet om REPowerEU, udgør et beløb som mindst svarer til 37 % af de samlede anslåede omkostninger ved foranstaltningerne i nævnte kapitel, på grundlag af den metode for overvågning af klimarelaterede udgifter, som er fastsat i bilag VI; denne metode anvendes i overensstemmelse hermed på foranstaltninger, som ikke direkte kan henføres til et interventionsområde, der er opført i bilag VI; koefficienterne for støtte til klimamålene kan forhøjes op til et samlet beløb på 3 % af genopretnings- og resiliensplanens tildeling for individuelle investeringer for at tage hensyn til ledsagende reformforanstaltninger, der øger deres indvirkning på klimamålene på troværdig vis som redegjort for i genopretnings- og resiliensplanen«.

c) Litra h) affattes således:

»h) angivelse af, om foranstaltningerne i genopretnings- og resiliensplanen omfatter grænseoverskridende projekter eller flerlandeprojekter, en redegørelse for, hvordan de relevante foranstaltninger i kapitlet om REPowerEU, herunder de foranstaltninger, der imødegår de udfordringer, der er konstateret i Kommissionens seneste behovsvurdering, har en dimension eller virkning, der er grænseoverskridende eller omfatter flere lande, og en angivelse af, om de samlede omkostninger ved disse foranstaltninger omfatter et beløb, der svarer til mindst til 30 % af de anslåede omkostninger i kapitlet om REPowerEU«.

d) Litra q) affattes således:

»q) med henblik på udarbejdelse og, hvor den er tilgængelig, gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen, en sammenfatning af høringsprocessen, der er gennemført i overensstemmelse med de nationale retlige rammer, med lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationer, ungdomsorganisationer og andre relevante interessenter, og hvordan interessenternes input afspejles i genopretnings- og resiliensplanen; hvor der er medtaget et kapitel om REPowerEU skal denne sammenfatning omfatte en angivelse af de hørte interessenter, en beskrivelse af resultatet af høringsprocessen, hvad angår nævnte kapitel, og en oversigt over, hvordan de modtagne input er blevet afspejlet«.

6) I artikel 19, stk. 3, foretages følgende ændringer:

a) Følgende litraer indsættes:

»da) om kapitlet om REPowerEU indeholder reformer og investeringer, der er omhandlet i artikel 21c, og som effektivt bidrager til energisikkerhed, diversificering af Unionens energiforsyning, en øget udbredelse af vedvarende energi og energieffektivitet, en øget energilagringsskapacitet eller den nødvendige mindskelse af afhængigheden af fossile brændstoffer inden 2030

db) om kapitlet om REPowerEU indeholder reformer og investeringer, der er omhandlet i artikel 21c, og som forventes at have en dimension eller virkning, der er grænseoverskridende eller omfatter flere lande«.

b) Litra e) affattes således:

»e) om genopretnings- og resiliensplanen indeholder foranstaltninger, der effektivt bidrager til den grønne omstilling, herunder biodiversitet, eller håndterer de dermed forbundne udfordringer, om de omfatter et beløb, der svarer til mindst 37 % af genopretnings- og resiliensplanens samlede tildeling, og om sådanne foranstaltninger i kapitlet om REPowerEU, udgør et beløb, der svarer til mindst 37 % af de samlede anslåede omkostninger ved foranstaltningerne i nævnte kapitel, på grundlag af den metode for overvågning af klimarelaterede udgifter, som er fastsat i bilag VI; denne metode anvendes i overensstemmelse hermed på foranstaltninger, som ikke direkte kan henføres til et interventionsområde, der er opført i bilag VI; koefficienterne for støtte til klimamålene kan forhøjes op til et samlet beløb på 3 % af genopretnings- og resiliensplanens tildeling for individuelle investeringer for at tage hensyn til ledsagende reformforanstaltninger, der øger deres indvirkning på klimamålene på troværdig vis, forudsat Kommissionen giver samtykke«.

7) I artikel 20, stk. 5, indsættes følgende litra:

»ca) en sammenfatning af de foreslåede foranstaltninger i kapitlet om REPowerEU, der har en dimension eller virkning, der er grænseoverskridende eller omfatter flere lande, herunder de foranstaltninger, der imødegår de udfordringer, der er konstateret i Kommissionens seneste behovsvurdering; hvis de anslåede omkostninger ved disse foranstaltninger udgør et beløb, der svarer til mindre end 30 % af de anslåede omkostninger ved alle foranstaltninger i kapitlet om REPowerEU, en redegørelse med begrundelserne herfor, navnlig en påvisning af, at andre foranstaltninger i kapitlet om REPowerEU bedre opfylder målene i artikel 21c, stk. 3, eller at der ikke findes nok projekter med en dimension eller virkning, der er grænseoverskridende eller omfatter flere lande, navnlig i betragtning af facilitetens levetid«.

8) Følgende kapitel indsættes efter kapitel III:

»KAPITEL IIIa

REPowerEU

Artikel 21a

Indtægter fra kvotehandelsystemet, jf. direktiv 2003/87/EF

1. 20 000 000 000 EUR i løbende priser tilvejebragt i overensstemmelse med artikel 10e i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (*) stilles til rådighed som yderligere ikketilbagebetalingspligtig finansiel støtte fra faciliteten med henblik på gennemførelse under denne forordning for at øge modstandsdygtigheden af Unionens energisystem ved at mindske afhængigheden af fossile brændstoffer og diversificere energiforsyningen på EU-plan. Som fastsat i artikel 10e i direktiv 2003/87/EF udgør disse beløb eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med finansforordningens artikel 21, stk. 5.

2. Den tildelingsandel af beløbet i stk. 1, der er til rådighed for hver medlemsstat, beregnes på grundlag af de indikatorer, der er fastsat i metoden i bilag IVa.

3. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, tildeles udelukkende til foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 21c med undtagelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 21c, stk. 3, litra a). Det kan også dække de udgifter, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2.

4. Forpligtelsesbevillinger, der dækker det beløb, der er omhandlet i stk. 1, stilles automatisk til rådighed for dette beløb fra den 1. marts 2023.

5. Hver medlemsstat kan indgive en anmodning til Kommissionen om tildelingen af et beløb, der ikke overstiger dens andel, ved i sin plan at medtage de reformer og investeringer, der er omhandlet i artikel 21c, og angive deres anslåede omkostninger.

6. Rådets gennemførelsesafgørelse som vedtaget i henhold til artikel 20, stk. 1, fastsætter det indtægtsbeløb, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, som tildeles medlemsstaten efter indgivelse af en anmodning i henhold til nærværende artikels stk. 5. Det tilsvarende beløb skal, forudsat at der er midler til rådighed, udbetales i trancher i overensstemmelse med artikel 24, når den pågældende medlemsstat på tilfredsstillende vis har opfyldt de milepæle og mål, der er udpeget i forbindelse med gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 21c.

Artikel 21b

Midler fra programmer under delt forvaltning som støtte til REPowerEU-mål

1. Inden for de midler, der er tildelt dem, kan medlemsstaterne i medfør af forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027 anmode om støtte til målene i nærværende forordnings artikel 21c, stk. 3, fra programmer, der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus og Samhørighedsfonden, på de betingelser, der er fastsat i artikel 26a i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027 og de fondsspecifikke forordninger. En sådan støtte gennemføres i overensstemmelse med forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027 og de fondsspecifikke forordninger.

2. Midler kan overføres i henhold til artikel 4a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1755 (**) for at støtte foranstaltninger som omhandlet i nærværende forordnings artikel 21c.

Artikel 21c

Kapitler om REPowerEU i genopretnings- og resiliensplanerne

1. De genopretnings- og resiliensplaner, der indgives til Kommissionen efter den 1. marts 2023, og som kræver anvendelse af yderligere finansiering i henhold til artikel 14, 21a eller 21b, skal medtage et kapitel om REPowerEU, der indeholder foranstaltninger og deres tilhørende milepæle og mål. Foranstaltningerne i kapitlet om REPowerEU skal enten være nye reformer og investeringer, der iværksættes fra den 1. februar 2022 og fremefter, eller den opskalerede del af de reformer og investeringer, der indgår i Rådets allerede vedtagne gennemførelsesafgørelse for den pågældende medlemsstat.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstater, der er omfattet af en nedsættelse af det maksimale finansielle bidrag i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, også i kapitlerne om REPowerEU medtage foranstaltninger omhandlet i Rådets allerede vedtagne gennemførelsesafgørelser, uden at de skal opskaleres, op til et beløb svarende til denne nedsættelse.

3. Reforme og investeringer i kapitlet om REPowerEU skal sigte mod at bidrage til mindst et af følgende mål:

- a) forbedre energiinfrastrukturen og -faciliteterne for at opfylde det umiddelbare behov for forsyningssikkerhed vedrørende gas, herunder flydende naturgas, navnlig for at muliggøre diversificering af forsyningen i hele Unionens interesse; foranstaltninger vedrørende olieinfrastruktur og -faciliteter, der er nødvendige for at opfylde de umiddelbare forsyningssikkerhedsbehov, kan kun medtages i kapitlet om REPowerEU for en medlemsstat, hvor denne medlemsstat har været omfattet af den ekstraordinære midlertidige undtagelse i artikel 3m, stk. 4, i forordning (EU) nr. 833/2014 senest den 1. marts 2023 på grund af dens særlige afhængighed af råolie og dens geografiske beliggenhed
- b) fremme energieffektiviteten i bygninger og kritisk energiinfrastruktur, dekarbonisere industrien, øge produktionen og udbredelsen af bæredygtig biomethan og af vedvarende eller fossilfri brint og øge andelen og fremskynde udbredelsen af vedvarende energi
- c) bekæmpe energifattigdom
- d) tilskynde til reduktion af energifeterspørgslen

- e) afhjælpe interne og grænseoverskridende flaskehalse i energitransmissionen og -distributionen, støtte lagring af elektricitet og fremskynde integrationen af vedvarende energikilder og støtte nulemissions-transport og infrastrukturen heraf, herunder jernbaner
- f) støtte målsætningerne i litra a)-e) gennem en fremskyndet omskoling af arbejdsstyrken til grønne færdigheder og dertil knyttede digitale færdigheder samt gennem støtte til værdikæder inden for kritiske råstoffer og teknologier med relation til den grønne omstilling.

4. Kapitel om REPowerEU skal også indeholde en redegørelse for, hvordan foranstaltningerne i nævnte kapitel stemmer overens med den pågældende medlemsstats bestræbelser på at nå målene i stk. 3, idet der tages hensyn til foranstaltningerne omfattet af Rådets allerede vedtagne gennemførelsesafgørelse, samt en redegørelse for det samlede bidrag fra disse foranstaltninger og andre nationalt finansierede og EU-finansierede supplerende eller ledsagende foranstaltninger til disse mål.

5. De anslåede omkostninger ved reformer og investeringer i kapitlet om REPowerEU tages ikke i betragtning ved beregningen af genopretnings- og resiliensplanens samlede tildeling i henhold til artikel 18, stk. 4, litra f), og artikel 19, stk. 3, litra f).

6. Uanset artikel 5, stk. 2, artikel 17, stk. 4, artikel 18, stk. 4, litra d), og artikel 19, stk. 3, litra d), finder princippet om »ikke at gøre væsentlig skade« ikke anvendelse på reformerne og investeringerne i medfør af nærværende artikels stk. 3, litra a), forudsat at Kommissionen har foretaget en positiv vurdering af, at følgende krav er opfyldt:

- a) Foranstaltningen er nødvendig og står i et rimeligt forhold til det umiddelbare forsyningssikkerhedsbehov i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, litra a), idet der tages hensyn til renere, gennemførlige alternativer og risikoen for lock-in-effekter.
- b) Den pågældende medlemsstat har gjort en tilfredsstillende indsats for at begrænse den potentielle skade på miljømål som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) 2020/852, hvor det er muligt, og for at afbøde skaden gennem andre foranstaltninger, herunder foranstaltningerne i kapitlet om REPowerEU.
- c) Foranstaltningen bringer ikke ud fra kvalitative betragtninger opfyldelsen af Unionens klimamål for 2030 og målet om at nå klimaneutralitet i EU senest i 2050 i fare.
- d) Foranstaltningen skal efter planen være i kraft senest den 31. december 2026.

7. Ved foretagelsen af den i stk. 6 omhandlede vurdering samarbejder Kommissionen tæt med den pågældende medlemsstat. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger eller anmode om supplerende oplysninger. Den pågældende medlemsstat giver de supplerende oplysninger, der anmodes om.

8. De indtægter, der stilles til rådighed i henhold til artikel 21a, bidrager ikke til reformer og investeringer i henhold til nærværende artikels stk. 3, litra a).

9. De samlede anslåede omkostninger ved de foranstaltninger, der er genstand for en positiv vurdering fra Kommissionens side i henhold til stk. 6, må ikke overstige 30 % af de samlede anslåede omkostninger ved foranstaltningerne i kapitlet om REPowerEU.

Artikel 21d

REPowerEU-forfinansiering

1. Genopretnings- og resiliensplanen, der indeholder et kapitel om REPowerEU, kan ledsages af en anmodning om forfinansiering. Med forbehold af Rådets vedtagelse senest den 31. december 2023 af den gennemførelsesafgørelse, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, og artikel 21, stk. 2, foretager Kommissionen op til to forfinansieringsbetalinger på op til 20 % af den yderligere finansiering, som den pågældende medlemsstat anmoder om til finansiering af kapitlet om REPowerEU, jf. artikel 7, 12, 14, 21a og 21b, samtidig med at princippet om ligebehandling af medlemsstaterne og princippet om proportionalitet overholdes.

2. Hvad angår midler, der overføres på de betingelser, der er fastsat i artikel 26 i forordning (EU) 2021/1060, må hver af de to sæt forfinansieringsbetalinger ikke overstige 1 000 000 000 EUR.

3. Uanset finansforordningens artikel 116, stk. 1, foretager Kommissionen så vidt muligt og afhængigt af de disponible midler forfinansieringsbetalingerne som følger:

- a) hvad angår den første forfinansieringsbetaling, senest to måneder efter Kommissionens og den pågældende medlemsstats indgåelse af den aftale, som udgør den retlige forpligtelse, der er omhandlet i artikel 23
- b) hvad angår den anden forfinansieringsbetaling, inden for 12 måneder efter ikrafttrædelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse, der godkender vurderingen af genopretnings- og resiliensplanen, herunder et kapitel om REPowerEU.

4. En forfinansieringsbetaling for så vidt angår de midler, der er omhandlet i stk. 2, sker efter modtagelse af oplysninger fra alle medlemsstaterne om, hvorvidt de agter at anmode om forfinansiering af sådanne midler, og om nødvendigt pro rata for at overholde det samlede loft på 1 000 000 000 EUR.

5. I tilfælde af forfinansiering i henhold til stk. 1 justeres det i artikel 20, stk. 5, litra a), omhandlede finansielle bidrag og, hvor det er relevant, det lånebeløb, der skal betales som omhandlet i artikel 20, stk. 5, litra h), forholdsmæssigt.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1755 af 6. oktober 2021 om oprettelse af brexittilpasningsreserven (EUT L 357 af 8.10.2021, s. 1).«

9) Artikel 23, stk. 1, affattes således:

»1. Når Rådet har vedtaget en gennemførelsesafgørelse som omhandlet i artikel 20, stk. 1, indgår Kommissionen en aftale med den berørte medlemsstat, der udgør en specifik retlig forpligtelse som omhandlet i finansforordningen. For hver medlemsstat må den retlige forpligtelse ikke overstige summen af det finansielle bidrag, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a), for 2021 og 2022, det ajourførte finansielle bidrag, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, for 2023, og det beløb, der er beregnet i henhold til artikel 21a, stk. 2.«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 25a

Gennemsigtighed med hensyn til slutmodtagere

1. Hver medlemsstat opretter en letanvendelig offentlig portal, som indeholder data om de 100 slutmodtagere, der modtager det største finansieringsbeløb til gennemførelse af foranstaltninger inden for faciliteten. Medlemsstaterne ajourfører disse data to gange om året.

2. Med hensyn til de slutmodtagere, der er omhandlet i stk. 1, offentliggøres følgende oplysninger:

- a) hvis der er tale om en juridisk person, modtagerens fulde registrerede juridiske navn og moms- eller skatteregistreringsnummer, hvis et sådant findes, eller en anden entydig identifikator på nationalt plan
- b) hvis der er tale om en fysisk person, modtagerens for- og efternavn
- c) det beløb, som er modtaget af hver modtager, og de tilknyttede foranstaltninger, hvortil en medlemsstat har modtaget finansiering gennem faciliteten.

3. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 38, stk. 3, i finansforordningen, offentliggøres ikke.

4. Hvis der offentliggøres personoplysninger, slettes de i stk. 2 omhandlede oplysninger af de pågældende medlemsstater to år efter udgangen af det regnskabsår, hvor finansieringen er betalt til slutmodtageren.

5. Kommissionen centraliserer medlemsstaternes offentlige portaler og offentliggør de i stk. 1 omhandlede data i den i artikel 30 omhandlede resultattavle for genopretning og resiliens.»

11) I artikel 26, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»h) fremskridtene med gennemførelsen af reformerne og investeringerne i kapitlerne om REPowerEU.«

12) Artikel 29, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen overvåger gennemførelsen af faciliteten og måler opfyldelsen af målene i artikel 4, herunder gennemførelsen af reformerne og investeringerne i kapitlerne om REPowerEU og deres bidrag til målene i artikel 21c, stk. 3. Overvågningen af gennemførelsen skal være målrettet og stå i rimeligt forhold til de aktiviteter, der gennemføres under faciliteten.«

13) Artikel 30, stk. 3, affattes således:

»3. Resultattavlen skal også vise de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanerne, med hensyn til de fælles indikatorer, der er omhandlet i artikel 29, stk. 4. Den skal også omfatte de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af foranstaltningerne i REPowerEU-kapitler og deres bidrag til målene i artikel 21c, stk. 3, og angive oplysninger om reduktionen i Unionens import af fossile brændstoffer og diversificeringen af energiforsyningen.«

14) I artikel 31 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»3. Årsrapporten skal desuden indeholde følgende oplysninger:«.

ii) Følgende litraer tilføjes:

»d) en oversigt over foranstaltninger med en dimension eller virkning, der er grænseoverskridende eller omfatter flere lande, der er medtaget i alle kapitler om REPowerEU, deres samlede anslåede omkostninger og en angivelse af, om de samlede omkostninger ved disse foranstaltninger omfatter et beløb, der svarer til mindst 30 % af de samlede anslåede omkostninger ved foranstaltninger, der er omfattet af alle kapitler om REPowerEU

e) antallet af foranstaltninger, der er omfattet af artikel 21c, stk. 3, litra a), og som indgår i alle kapitler om REPowerEU, og deres samlede anslåede omkostninger

f) fremskridtene med gennemførelsen af reformerne og investeringerne i kapitlet om REPowerEU i et særligt afsnit, som omfatter indhøstede erfaringer efter at have analyseret de tilgængelige data om slutmodtagere og eksempler på bedste praksis.«

b) Følgende stykke indsættes:

»3a. De oplysninger, der er omhandlet i litra d) og e), medtages kun i årsrapporten efter godkendelsen af vurderingen af alle genopretnings- og resiliensplaner, der indeholder et kapitel om REPowerEU.«

15) Artikel 32, stk. 2, affattes således:

»2. Evalueringsrapporten skal navnlig indeholde en vurdering af, i hvor stort omfang målene er nået, samt af effektiviteten af ressourcudnyttelsen og den europæiske merværdi. Der skal tillige tages stilling til, i hvilken udstrækning alle mål og tiltag fortsat er relevante, og gennemførelsen af kapitlerne om REPowerEU og deres bidrag til målene i artikel 21c, stk. 3, skal vurderes.«

16) Teksten i bilag I til denne forordning indsættes som bilag IVa.

17) Bilag V ændres i overensstemmelse med bilag II til denne forordning.

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013

I forordning (EU) nr. 1303/2013 indsættes følgende artikel:

»Artikel 25b

Ekstraordinære foranstaltninger for anvendelse af fondene til støtte for SMV'er, der er særlig berørt af stigninger i energipriserne, sårbare husholdninger og arbejdsfordelingsordninger og tilsvarende ordninger

1. Som en ekstraordinær foranstaltning, der er strengt nødvendig for at imødegå energikrisen som følge af virkningerne af Ruslands angrebskrig mod Ukraine, kan EFRU støtte finansieringen af driftskapital i form af tilskud til SMV'er, der er særlig berørt af stigninger i energipriserne, under den investeringsprioritet, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra d), i forordning (EU) nr. 1301/2013. SMV'er, der er særlig berørt af stigninger i energipriserne, er dem, der er berettiget til at modtage støtte til ekstraomkostninger som følge af usædvanligt store stigninger i prisen på naturgas og elektricitet i henhold til de midlertidige rammebestemmelser for statsstøtte i forbindelse med krisen.

Som en yderligere ekstraordinær foranstaltning, der er strengt nødvendig for at håndtere energikrisen som følge af virkningerne af Ruslands angrebskrig mod Ukraine, kan ESF støtte sårbare husholdninger for at hjælpe dem med at dække deres omkostninger ved energiforbrug, selv uden tilsvarende aktive foranstaltninger, under den investeringsprioritet, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), nr. iv), i forordning (EU) nr. 1304/2013.

2. Operationer, der yder den i stk. 1 omhandlede støtte, kan finansieres af enten EFRU eller ESF på grundlag af de regler, der gælder for den anden fond. Desuden kan sådanne operationer, hvis de bidrager til én af de i stk. 1 omhandlede investeringsprioriteter, finansieres af Samhørighedsfonden på grundlag af de regler, der gælder for enten EFRU eller ESF. Desuden kan EFRU og Samhørighedsfonden også finansiere adgangen til arbejdsmarkedet ved at bevare arbejdspladser for ansatte og selvstændige gennem arbejdsdelingsordninger og tilsvarende ordninger på grundlag af de regler, der gælder for ESF under den investeringsprioritet, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), nr. v), i forordning (EU) nr. 1304/2013.

3. Operationer, der yder den støtte, der er omhandlet i stk. 1 og 2, programmeres udelukkende under en ny særlig prioritetsakse. Den særlige prioritetsakse kan omfatte finansiering fra EFRU og ESF fra forskellige regionskategorier og fra Samhørighedsfonden. Støtte fra REACT-EU-midlerne i den i artikel 92a omhandlede betydning programmeres under en særskilt særlig prioritetsakse, der bidrager til den investeringsprioritet, der er omhandlet i artikel 92b, stk. 9, tredje afsnit.

De beløb, der tildeles de særlige prioritetsakser, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, må ikke overstige 10 % af de samlede midler fra EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, herunder REACT-EU-midlerne under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, der er tildelt den pågældende medlemsstat for programmeringsperioden 2014-2020, jf. den relevante gennemførelsesafgørelse fra Kommissionen. Uanset artikel 120, stk. 3, første og andet afsnit, anvendes en medfinansieringssats på 100 % på den eller de særlige prioritetsakser.

4. Anmodninger om ændring af et eksisterende operationelt program, der indgives af en medlemsstat med henblik på at indføre en eller flere særlige prioritetsakser som omhandlet i stk. 3, skal være behørigt begrundet og ledsages af det reviderede program. De elementer, der er anført i artikel 96, stk. 2, litra b), nr. v) og vii), kræves ikke i beskrivelsen af prioritetsaksen eller akserne i det reviderede operationelle program.

5. Uanset artikel 65, stk. 9, er udgifter til operationer til støtte for finansiering af driftskapital i form af tilskud til SMV'er, der er særlig berørt af stigninger i energipriserne, til operationer, der støtter sårbare husholdninger med henblik på at hjælpe dem med at dække deres energiforbrugsomkostninger og til arbejdsdelingsordninger og tilsvarende ordninger, støtteberettigede fra den 1. februar 2022. Artikel 65, stk. 6, finder ikke anvendelse på sådanne operationer og ordninger.

6. Uanset artikel 125, stk. 3, litra b), kan operationer til støtte for finansiering af driftskapital i form af tilskud til SMV'er, der er særlig berørt af stigninger i energipriserne, operationer, der yder støtte til sårbare husholdninger for at hjælpe dem med at dække deres energiforbrugsomkostninger, og arbejdsdelingsordninger og tilsvarende ordninger, udvælges til at modtage støtte fra EFRU, ESF eller Samhørighedsfonden forud for godkendelsen af det ændrede program.

7. For operationer til støtte for finansiering af driftskapital i form af tilskud til SMV'er, der er særlig berørt af stigninger i energipriserne, som gennemføres uden for programområdet, men inden for medlemsstaten, finder kun artikel 70, stk. 2, første afsnit, litra d), anvendelse. Uanset artikel 70, stk. 4, finder artikel 70, stk. 2, første afsnit, litra d), også anvendelse på operationer, der støttes af ESF, og som yder støtte til sårbare husholdninger for at hjælpe dem med at dække deres energiforbrugsomkostninger og arbejdsdelingsordninger og tilsvarende ordninger, der gennemføres uden for programområdet, men i medlemsstaten.

8. De samlede betalinger fra Kommissionen til medlemsstaterne fra EFRU, ESF og Samhørighedsfonden med undtagelse af REACT-EU-midlerne til de særlige prioriteter, der er omhandlet i stk. 3, må ikke overstige 5 000 000 000 EUR i 2023. Beløbene udbetales, forudsat at der er midler til rådighed under lofterne i den flerårige finansielle ramme 2014-2020.

9. Denne artikel finder ikke anvendelse på programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde.«

Artikel 3

Ændring af forordning (EU) 2021/1060

I forordning (EU) 2021/1060 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 22, stk. 3, litra g), nr. i), affattes således:

- »i) en tabel med angivelse af de samlede finansielle tildelinger for hver fond og, hvis det er relevant, for hver regionskategori for hele programmeringsperioden og pr. år, herunder eventuelle beløb, der er overført i henhold til artikel 26 eller 27 og medlemsstatens anmodning om støtteforanstaltninger, der bidrager til målene i artikel 21c, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).«

2) I artikel 24 tilføjes følgende stykke:

- »8. For så vidt angår programmer, der modtager støtte fra EFRU, ESF+ eller Samhørighedsfonden, kan medlemsstaten forelægge en ændring af et program i overensstemmelse med denne artikel med anmodning om, at foranstaltninger, der bidrager til målene i artikel 21c, stk. 3, i forordning (EU) 2021/241 medtages i et program, hvis en sådan støtte bidrager til den pågældende fonds specifikke målsætninger som fastsat i fondsspecifikke forordninger. De beløb, der anmodes om til sådanne foranstaltninger programmeres under en specifik målsætning i overensstemmelse med de fondsspecifikke forordninger og indgår i en prioritet. Disse samlede beløb må ikke overstige grænsen på 7,5 % af den oprindelige nationale tildeling til hver fond.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 26a

Støtte til målene i artikel 21c, stk. 3, i forordning (EU) 2021/241

1. Medlemsstater, der i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/241 indgiver genopretnings- og resiliensplaner, som indeholder et kapitel om REPowerEU, til Kommissionen, kan gennem en ændring af et program i medfør af nærværende forordnings artikel 24 anmode om, at op til 7,5 % af deres oprindelige nationale tildeling under EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden indgår i prioriteter, der bidrager til målene i artikel 21c, stk. 3, i forordning (EU) 2021/241, forudsat at en sådan støtte bidrager til den pågældende fonds specifikke målsætninger som fastsat i de fondsspecifikke forordninger. Muligheden for en sådan anmodning berører ikke den mulighed for overførsel af midler, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 26.

2. Midler, som medlemsstaterne anmoder om efter denne artikel, gennemføres i overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke forordninger.
 3. Anmodninger om ændring af et program skal indeholde det samlede beløb af midler, som bidrager til målene i artikel 21c, stk. 3, i forordning (EU) 2021/241 for hvert år pr. fond og pr. regionskategori, hvis det er relevant.»
- 4) Bilag V ændres i overensstemmelse med bilag III til denne forordning.

Artikel 4

Ændring af forordning (EU) 2021/1755

I forordning (EU) 2021/1755 indsættes følgende artikel:

»Artikel 4a

Overførsel til genopretnings- og resiliensfaciliteten

1. Medlemsstaterne kan senest den 1. marts 2023 indgive en begrundet anmodning til Kommissionen om overførsel af alle eller en del af beløbene fra deres foreløbige tildeling, der er fastsat i den i artikel 4, stk. 5, omhandlede gennemførelsesretsakt fra Kommissionen, til genopretnings- og resiliensfaciliteten, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 (*). Hvis anmodningen om overførsel godkendes, ændrer Kommissionen gennemførelsesretsakten for at afspejle de justerede beløb efter overførslerne.
2. Hvis overførslerne påvirker de rater, der allerede er udbetalt eller skal udbetales som forfinansiering, ændrer Kommissionen den i artikel 9, stk. 1, omhandlede gennemførelsesretsakt i overensstemmelse hermed for den pågældende medlemsstat. Kommissionen inddriver i givet fald i overensstemmelse med finansforordningen alle eller en del af de rater for 2021 og 2022, der er udbetalt til den pågældende medlemsstat som forfinansiering. I så fald overføres de inddrevne beløb til genopretnings- og resiliensfaciliteten udelukkende til fordel for den pågældende medlemsstat.
3. Hvis en medlemsstat vælger at overføre hele eller en del af sin foreløbige tildeling til genopretnings- og resiliensfaciliteten i overensstemmelse med denne artikel, nedsættes de beløb, der skal anvendes med henblik på artikel 4, stk. 4, første afsnit, forholdsmæssigt.
4. Hvis en medlemsstat vælger at overføre hele sin foreløbige tildeling til genopretnings- og resiliensfaciliteten, finder artikel 10, stk. 1, ikke anvendelse.
5. Artikel 10, stk. 2, finder ikke anvendelse på de beløb, der overføres til genopretnings- og resiliensfaciliteten.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).«

Artikel 5

Ændring af direktiv 2003/87/EF

I direktiv 2003/87/EF indsættes følgende artikel:

»Artikel 10e

Genopretnings- og resiliensfacilitet

1. Som en ekstraordinær og punktuelt foranstaltning indtil den 31. august 2026 auktioneres de kvoter, der er auktioneret i henhold til denne artikels stk. 2 og 3, indtil de samlede indtægter fra en sådan auktionering når 20 mia. EUR. Disse indtægter stilles til rådighed for genopretnings- og resiliensfaciliteten, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 (*), og gennemføres i overensstemmelse med nævnte forordnings bestemmelser.

2. Uanset artikel 10a, stk. 8, auktioneres en del af de kvoter, der er omhandlet i nævnte stykke, indtil den 31. august 2026 for at støtte målene i artikel 21c, stk. 3, litra b)-f), i forordning (EU) 2021/241, indtil indtægterne fra en sådan auktionering når 12 mia. EUR.
3. Indtil den 31. august 2026 auktioneres et antal kvoter fra den mængde, som medlemsstaterne ellers ville auktionere fra den 1. januar 2027 til den 31. december 2030 i medfør af artikel 10, stk. 2, litra a), for at støtte målene i artikel 21c, stk. 3, litra b)-f), i forordning (EU) 2021/241, indtil indtægterne fra en sådan auktionering når 8 mia. EUR. Disse kvoter auktioneres i princippet i lige store årlige mængder i den pågældende periode.
4. Uanset artikel 1, stk. 5a, i afgørelse (EU) 2015/1814 og indtil den 31. december 2030 anvendes 27 mio. ikketildelte kvoter i markedsstabilitetsreserven fra den samlede mængde, som ellers ville være blevet erklæret ugyldig i løbet af denne periode, til at støtte innovation, jf. dette direktivs artikel 10a, stk. 8, første afsnit.
5. Kommissionen sikrer, at de kvoter, der auktioneres efter stk. 2 og 3, herunder, hvis det er relevant, til forfinansieringsbetalinger i overensstemmelse med artikel 21d i forordning (EU) 2021/241, auktioneres i overensstemmelse med de principper og nærmere regler, der er fastsat i artikel 10, stk. 4, i dette direktiv, og i overensstemmelse med artikel 24 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 (**), for at sikre et passende beløb af Innovationsfondens midler i perioden fra 2023 til 2026. Den i nærværende artikel omhandlede auktionsperiode revideres et år efter dens start i lyset af indvirkningen af den i nærværende artikel omhandlede auktionering på kvotemarkedet og prisen.
6. EIB er kvoteudbyder for de kvoter, der skal auktioneres i henhold til denne artikel på den auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1031/2010, og stiller provenuet genereret fra auktioneringen til rådighed for Kommissionen.
7. Provenuet fra auktioneringen af disse kvoter udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (**).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

(**) Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen (EUT L 302 af 18.11.2010, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).«

Artikel 6

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2023.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

J. ROSWALL

Formand

BILAG I

I forordning (EU) 2021/241 indsættes følgende bilag:

»BILAG IVa

I dette bilag angives metoden til beregning af den tildelingsandel af de midler i form af yderligere ikketilbagebetalingspligtig finansiel støtte gennem faciliteten, der er omhandlet i artikel 21a, stk. 1, der er til rådighed for hver medlemsstat. Metoden tager i forbindelse med hver medlemsstat hensyn til:

- befolkningstallet
- reciprokværdien af BNP pr. indbygger
- deflatoren for prisen på faste bruttoinvesteringer
- fossile brændstoffers andel af det indenlandske bruttoenergiforbrug.

For at undgå overdreven koncentration af midler:

- begrænses reciprokværdien af BNP pr. indbygger til maksimalt 160 % af det vægtede EU-gennemsnit
- begrænses reciprokværdien af BNP pr. indbygger til maksimalt 55 % af det vægtede EU-gennemsnit, hvis BNP pr. indbygger i den pågældende medlemsstat er over 130 % af gennemsnittet i EU-27
- fastsættes der en minimumsandel for tildeling på 0,15 %
- fastsættes der en maksimumsandel for tildeling på 13,80 %.

Den fordelingsnøgle, som anvendes på det beløb, der er omhandlet i artikel 21a, stk. 1, ρ_i , fastsættes som følger:

$$\rho_i = \begin{cases} 0,0015 & \omega_i \leq 0,0015 \\ 0,138 & \omega_i \geq 0,138 \\ \omega_i - \frac{\omega_i}{\sum_i^{27-z-q} \omega_i} \left[\sum_{i=1}^z (0,0015 - \omega_i) - \sum_{i=1}^q (\omega_i - 0,138) \right] & 0,0015 < \omega_i < 0,138 \end{cases}$$

hvor medlemsstaterne i til z er de medlemsstater, der får en minimumsandel for tildeling, og medlemsstaterne i til q er de medlemsstater, der får en maksimumsandel for tildeling.

$$\text{hvor } \omega_i = \frac{\tau_i + \mu_i + \psi_i}{3}$$

$$\text{hvor } \tau_i = \frac{\sigma_{i,2021}}{\sum_{i=1}^{27} \sigma_{i,2021}} \text{ og } \mu_i = \frac{\sigma_{i,2021} \times \frac{\text{FFGIC}_{i,2020}}{\text{FFGIC}_{\text{EU},2020}}}{\sum_{i=1}^{27} \sigma_{i,2021} \times \frac{\text{FFGIC}_{i,2020}}{\text{FFGIC}_{\text{EU},2020}}} \text{ og } \psi_i = \frac{\sigma_{i,2021} \times \frac{\text{GFCF}_{i,2022\text{Q}2}/2021\text{Q}2}{\text{GFCF}_{\text{EU},2022\text{Q}2}/2021\text{Q}2}}{\sum_{i=1}^{27} \sigma_{i,2021} \times \frac{\text{GFCF}_{i,2022\text{Q}2}/2021\text{Q}2}{\text{GFCF}_{\text{EU},2022\text{Q}2}/2021\text{Q}2}},$$

$$\text{hvor } \sigma_{i,2021} = \frac{\text{pop}_{i,2021}}{\text{pop}_{\text{EU},2021}} \times \min \left\{ \frac{\text{GDP}_{\text{EU},2021}^{\text{PC}}}{\text{GDP}_{i,2021}^{\text{PC}}}; 1, 6 \right\} \text{ for medlemsstater i med } \frac{\text{GDP}_{i,2021}^{\text{PC}}}{\text{GDP}_{\text{EU},2021}^{\text{PC}}} \leq 1, 3 \text{ og}$$

$$\sigma_{i,2021} = \frac{\text{POP}_{i,2021}}{\text{POP}_{\text{EU},2021}} \times \min \left\{ \frac{\text{GDP}_{\text{EU},2021}^{\text{PC}}}{\text{GDP}_{i,2021}^{\text{PC}}}; 0,55 \right\} \text{ for medlemsstater i med } \frac{\text{GDP}_{i,2021}^{\text{PC}}}{\text{GDP}_{\text{EU},2021}^{\text{PC}}} \text{ \> 1,3}$$

I den forbindelse gælder (!):

- $\text{pop}_{i,2021}$ er den samlede befolkning i 2021 i medlemsstat i
- $\text{pop}_{\text{EU},2021}$ er den samlede befolkning i 2021 i EU-27-medlemsstaterne

$\text{GDP}_{\text{EU},2021}^{\text{PC}}$ er det vægtede gennemsnitlige nominelle BNP i 2021 pr. indbygger for EU-27-medlemsstaterne

$\text{GDP}_{i,2021}^{\text{PC}}$ er det nominelle BNP i 2021 pr. indbygger i medlemsstat i

- $\text{FFGIC}_{i,2020}$ er fossile brændstoffers 2020-andel af det indenlandske bruttoenergiforbrug i medlemsstat i
- $\text{FFGIC}_{\text{EU},2020}$ er fossile brændstoffers vægtede gennemsnitlige 2020-andel af det indenlandske bruttoenergiforbrug i EU-27-medlemsstaterne

$\text{GFCF}_{i,2022\text{Q}2/2021\text{Q}2}$ er forholdet mellem prisindekset for faste bruttoinvesteringer i andet kvartal 2022 (implicit deflator, 2015=100, national valuta, sæson- og kalenderkorrigerede data) for medlemsstat i og prisindekset for faste bruttoinvesteringer i andet kvartal 2021 (implicit deflator, 2015=100, national valuta, sæson- og kalenderkorrigerede data) for medlemsstat i

$\text{GFCF}_{\text{EU},2022\text{Q}2/2021\text{Q}2}$ er forholdet mellem prisindekset for faste bruttoinvesteringer i andet kvartal 2022 (implicit deflator, 2015=100, national valuta, sæson- og kalenderkorrigerede data) for det samlede EU-27 og prisindekset for faste bruttoinvesteringer i andet kvartal 2021 (implicit deflator, 2015=100, national valuta, sæson- og kalenderkorrigerede data) for det samlede EU-27.

Anvendelse af metoden på det beløb, der er omhandlet i artikel 21a, stk. 1, vil resultere i følgende andel og beløb pr. medlemsstat:

Medlemsstat	Andel i % af summen	Beløb (1 000 EUR, løbende priser)
Belgien	1,41 %	282 139
Bulgarien	2,40 %	480 047
Tjekkiet	3,41 %	681 565
Danmark	0,65 %	130 911
Tyskland	10,45 %	2 089 555
Estland	0,42 %	83 423
Irland	0,45 %	89 598
Grækenland	3,85 %	769 222
Spanien	12,93 %	2 586 147
Frankrig	11,60 %	2 320 955
Kroatien	1,35 %	269 441
Italien	13,80 %	2 760 000
Cypern	0,26 %	52 487
Letland	0,62 %	123 983
Litauen	0,97 %	194 020

(!) Alle data i denne forordning er fra Eurostat; Skæringsdato den 20. september 2022 for historiske data, der bruges til at anvende fordelingsnøglen i dette bilag. Fossile brændstoffer omfatter faste fossile brændstoffer, syntetiske gasser, tørv og tørveprodukter, olieskifer og olieholdigt sand, olie og olieprodukter (undtagen biobrændstoffdelen), naturgas og ikkevedvarende affald.

Medlemsstat	Andel i % af summen	Beløb (1 000 EUR, løbende priser)
Luxembourg	0,15 %	30 000
Ungarn	3,51 %	701 565
Malta	0,15 %	30 000
Nederlandene	2,28 %	455 042
Østrig	1,05 %	210 620
Polen	13,80 %	2 760 000
Portugal	3,52 %	704 420
Rumænien	7,00 %	1 399 326
Slovenien	0,58 %	116 910
Slovakiet	1,83 %	366 959
Finland	0,56 %	112 936
Sverige	0,99 %	198 727
EU-27	100,00 %	20000000«

BILAG II

I bilag V til forordning (EU) 2021/241 foretages følgende ændringer:

1) I punkt 2, affattes punkt 2.5, første afsnit, således:

- »2.5. Genopretnings- og resiliensplanen indeholder foranstaltninger, der effektivt bidrager til den grønne omstilling, herunder biodiversitet, eller til håndtering af de dermed forbundne udfordringer, der omfatter et beløb, der svarer til mindst 37 % af genopretnings- og resiliensplanens samlede tildeling, og sådanne foranstaltninger i kapitlet om REPowerEU udgør et beløb, som svarer til mindst 37 % af de samlede anslåede omkostninger ved foranstaltningerne i kapitlet om REPowerEU, på grundlag af den metode for overvågning af klimarelaterede udgifter, som er fastsat i bilag VI; denne metode anvendes i overensstemmelse hermed på foranstaltninger, som ikke direkte kan henføres til et interventionsområde, der er opført i bilag VI; koefficienterne for støtte til klimamålene kan forhøjes op til et samlet beløb på 3 % af genopretnings- og resiliensplanens tildeling for individuelle investeringer for at tage hensyn til ledsagende reformforanstaltninger, der øger deres indvirkning på klimamålene på troværdig vis, forudsat Kommissionen giver samtykke.«

2) I punkt 2 tilføjes følgende punkter:

- »2.12. Foranstaltningerne i artikel 21c forventes effektivt at bidrage til energisikkerheden, diversificeringen af Unionens energiforsyning, en øget udbredelse af vedvarende energi og energieffektivitet, en øget energilagringskapacitet eller den nødvendige mindskelse af afhængigheden af fossile brændstoffer inden 2030.

Ved vurderingen af foranstaltningerne i artikel 21c tager Kommissionen ud fra dette kriterium hensyn til de specifikke udfordringer og den yderligere finansiering under den facilitet, der er til rådighed for den pågældende medlemsstat. Kommissionen tager også følgende elementer i betragtning:

Anvendelsesområde

- Gennemførelsen af de planlagte foranstaltninger forventes at bidrage effektivt til forbedringen af energiinfrastrukturen og -faciliteterne for at opfylde det umiddelbare behov for forsyningssikkerhed vedrørende gas, herunder flydende naturgas, eller olie, hvorpå fravigelsen i henhold til artikel 21c, stk.3, litra a), finder anvendelse, og navnlig at muliggøre diversificering af forsyningen i hele Unionens interesse

eller

- gennemførelsen af de planlagte foranstaltninger forventes at bidrage effektivt til at fremme energieffektiviteten i bygninger og kritisk energiinfrastruktur, dekarbonisere industrien, øge produktionen og udbredelsen af bæredygtig biomethan og af vedvarende eller fossilfri brint og øge andelen og fremskynde udbredelsen af vedvarende energi

eller

- gennemførelsen af de planlagte foranstaltninger forventes effektivt at bidrage til at bekæmpe energifattigdom, og, hvor det er relevant, at give tilstrækkelig prioritet til behovene hos dem, der er berørt af energifattigdom, og til at mindske sårbarheder i de kommende vintersæsoner

eller

- gennemførelsen af de planlagte foranstaltninger forventes at bidrage effektivt til at tilskynde til reduktion af energifeterspørgslen

eller

- gennemførelsen af de planlagte foranstaltninger forventes at afhjælpe interne og grænseoverskridende flaskehalse i energitransmissionen og -distributionen, støtte lagring af elektricitet og fremskynde integrationen af vedvarende energikilder og støtte nulemissionstransport og infrastrukturen heraf, herunder jernbaner

eller

- gennemførelsen af de planlagte foranstaltninger forventes effektivt at bidrage til at støtte målsætningerne i artikel 21c, stk. 3, litra a)-e), gennem en fremskyndet omskoling af arbejdsstyrken til grønne og relaterede digitale færdigheder samt støtte til værdikæder inden for centrale råstoffer og teknologier med relation til den grønne omstilling

og

- de planlagte foranstaltninger hænger sammen med den pågældende medlemsstats bestræbelser på at nå målene i artikel 21c, stk. 3, idet der tages hensyn til foranstaltningerne omfattet af Rådets allerede vedtagne gennemførelsesafgørelse samt andre nationalt finansierede og EU-finansierede supplerende eller ledsagende foranstaltninger til målene i artikel 21c, stk. 3.

Rating

A – I høj grad

B – I moderat grad

C – I ringe grad

- 2.13. De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 21c, forventes at have en dimension eller virkning, der er grænseoverskridende eller omfatter flere lande.

Kommissionen tager hensyn til følgende elementer ved vurderingen ud fra dette kriterium:

Anvendelsesområde

- gennemførelsen på nationalt plan af de planlagte foranstaltninger forventes at bidrage til at sikre energiforsyningen i Unionen som helhed, herunder ved at imødegå de udfordringer, der er konstateret i Kommissionens seneste behovsvurdering, i overensstemmelse med målene i artikel 21, stk. 3, idet der tages hensyn til det tilgængelige finansielle bidrag til den pågældende medlemsstat og dens geografiske beliggenhed

eller

- gennemførelsen af de planlagte foranstaltninger forventes at bidrage til at mindske afhængigheden af fossile brændstoffer og reducere energiforespørgslen.

Rating

A – I høj grad

B – I moderat grad

C – I ringe grad«.

- 3) I punkt 3 foretages følgende ændringer:

- a) Leddet »— et A for kriterium 2.2, 2.3, 2.5 og 2.6« ændres til »— et A for kriterium 2.2, 2.3, 2.5, 2.6 og 2.12«.
- b) Leddet »— ikke A for kriterium 2.2, 2.3, 2.5 og 2.6« ændres til »— ikke A for kriterium 2.2, 2.3, 2.5, 2.6 og 2.12«.

—

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

OVERSÆTTELSE

Anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale**Præambel**

EUROPARÅDETS MEDLEMSSTATER OG DE ANDRE STATER, DER HAR UNDERTEGNET OG ER PARTER I KONVENTIONEN om IT-kriminalitet (ETS nr. 185, herefter »konventionen«), som blev åbnet for undertegnelse i Budapest den 23. november 2001,

DER HENVISER TIL konventionens rækkevidde og indvirkning på alle regioner i verden,

DER MINDER OM, at konventionen allerede er suppleret af tillægsprotokollen vedrørende kriminalisering af handlinger af racistisk og fremmedfjendsk karakter begået gennem edb-systemer (ETS nr. 189), der blev åbnet for undertegnelse i Strasbourg den 28. januar 2003 (herefter »den første protokol«), mellem protokollens parter,

DER TAGER HENSYN TIL Europarådets eksisterende traktater om samarbejde i straffesager samt andre aftaler og ordninger om samarbejde i straffesager mellem parterne i konventionen,

DER OGSÅ HENVISER TIL konventionen om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (ETS nr. 108), som ændret ved ændringsprotokollen (CETS nr. 223), der blev åbnet for undertegnelse i Strasbourg den 10. oktober 2018, og som enhver stat kan opfordres til at tiltræde,

DER ERKENDER den voksende brug af informations- og kommunikationsteknologi, herunder internettjenester, og den stigende cyberkriminalitet, som udgør en trussel mod demokratiet og retsstatsprincippet, og som mange stater også betragter som en trussel mod menneskerettighederne,

DER OGSÅ ERKENDER det stigende antal ofre for cyberkriminalitet og vigtigheden af, at disse ofre opnår retfærdighed,

DER MINDER OM, at regeringerne har ansvaret for at beskytte samfundet og enkeltpersoner mod kriminalitet, ikke kun offline, men også online, herunder gennem effektiv strafferetlig efterforskning og retsforfølgning,

DER ER BEVIDST OM, at beviser for en strafbar handling i stigende grad lagres elektronisk i computersystemer i udenlandske, flere forskellige eller ukendte jurisdiktioner, og er overbevist om, at der er behov for yderligere foranstaltninger for lovligt at indhente sådanne beviser for at muliggøre en effektiv strafferetlig reaktion og opretholde retsstatsprincippet,

DER ANERKENDER BEHOVET for øget og mere effektivt samarbejde mellem stater og den private sektor, og at der i denne forbindelse er behov for større klarhed eller retssikkerhed for serviceudbydere og andre enheder med hensyn til, under hvilke omstændigheder de kan besvare direkte anmodninger fra strafferetlige myndigheder i andre parter om videregivelse af elektroniske data,

DER DERFOR SIGTER MOD yderligere at styrke samarbejdet om cyberkriminalitet og indsamlingen af bevismateriale i elektronisk form for enhver strafbar handling med henblik på specifikke strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger ved hjælp af yderligere redskaber vedrørende mere effektiv gensidig bistand og andre former for samarbejde mellem kompetente myndigheder, samarbejde i nødsituationer, og direkte samarbejde mellem kompetente myndigheder og serviceudbydere og andre enheder, der er i besiddelse af eller kontrollerer relevante oplysninger,

DER ER OVERBEVIST OM, at et effektivt grænseoverskridende strafferetligt samarbejde, herunder mellem den offentlige og den private sektor, drager fordel af effektive betingelser og garantier for beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,

DER ANERKENDER, at indsamling af elektronisk bevismateriale til strafferetlig efterforskning ofte vedrører personoplysninger, og anerkender, at mange parter er underlagt krav om at beskytte privatlivets fred og personoplysninger for at opfylde deres forfatningsmæssige og internationale forpligtelser, og

DER ER BEVIDSTE OM behovet for at sikre, at effektive strafferetlige foranstaltninger vedrørende cyberkriminalitet og indsamling af bevismateriale i elektronisk form er underlagt betingelser og garantier, som skal sikre passende beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder rettigheder, der følger af forpligtelser, som staterne har påtaget sig i henhold til gældende internationale menneskerettighedsinstrumenter såsom Europarådets konvention af 1950 til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (ETS nr. 5), De Forenede Nationers internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder af 1966, det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder af 1981, den amerikanske menneskerettighedskonvention af 1969 og andre internationale menneskerettighedstraktater,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

KAPITEL I

Fælles bestemmelser

Artikel 1

Formål

Formålet med denne protokol er at supplere:

- a. konventionen mellem parterne i denne protokol og
- b. den første protokol mellem parterne i denne protokol, som også er parter i den første protokol.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Medmindre andet er fastsat i denne protokol, anvendes de foranstaltninger, der er beskrevet heri:
 - a. mellem parter i konventionen, der er parter i denne protokol, på konkrete strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger vedrørende strafbare handlinger i forbindelse med edb-systemer og data og indsamling af elektronisk bevismateriale for en strafbar handling og
 - b. mellem parter i første protokol, der er parter i nærværende protokol, på konkrete strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger vedrørende strafbare handlinger, der er fastlagt i henhold til første protokol.
2. Enhver part skal vedtage sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at opfylde forpligtelserne i denne protokol.

Artikel 3

Definitioner

1. Definitionerne i konventionens artikel 1 og artikel 18, stk. 3, finder anvendelse på denne protokol.

2. I denne protokol forstås desuden ved:
- a. »central myndighed«: den eller de myndigheder, der er udpeget i henhold til en traktat eller ordning om gensidig bistand på grundlag af en ensartet eller gensidig gældende lovgivning mellem de berørte parter, eller i mangel heraf den eller de myndigheder, som en part har udpeget i henhold til konventionens artikel 27, stk. 2, litra a
 - b. »kompetent myndighed«: en judicial, administrativ eller anden retshåndhævende myndighed, der i henhold til national ret er bemyndiget til at beordre, tillade eller gennemføre foranstaltninger i henhold til denne protokol med henblik på indsamling eller fremlæggelse af bevismateriale i forbindelse med konkrete strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger
 - c. »nødsituation«: en situation, hvor der er en væsentlig og overhængende fare for en fysisk persons liv eller sikkerhed
 - d. »personoplysninger«: oplysninger om en identificeret eller identificerbar fysisk person
 - e. »overførende part«: den part, der overfører oplysningerne som svar på en anmodning eller som del af et fælles efterforskningshold eller i forbindelse med kapitel II, del 2, en part, på hvis område en overførende serviceudbyder eller enhed, der udbyder domænenavnsregistreringstjenester, er etableret.

Artikel 4

Sprog

1. Anmodninger, pålæg og ledsagende oplysninger, der fremsendes til en part, skal være affattet på et sprog, der er acceptabelt for den anmodede part eller den part, der er underrettet i henhold til artikel 7, stk. 5, eller ledsages af en oversættelse til et sådant sprog.
2. Pålæg i henhold til artikel 7 og anmodninger i henhold til artikel 6 samt eventuelle ledsagende oplysninger skal:
 - a. fremsendes på et sprog, der bruges hos den anden part, hvor serviceudbyderen eller enheden accepterer en tilsvarende national proces
 - b. fremsendes på et andet sprog, der er acceptabelt for serviceudbyderen eller enheden, eller
 - c. ledsages af en oversættelse til et af de sprog, der er omhandlet i stk. 2, litra a eller b.

KAPITEL II

Foranstaltninger til forstærket samarbejde

Del 1

Generelle principper for kapitel II

Artikel 5

Generelle principper for kapitel II

1. Parterne samarbejder i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel i videst muligt omfang.
2. Dette kapitels del 2 består af artikel 6 og 7. Den indeholder procedurer, der styrker direkte samarbejde med udbydere og enheder på en anden parts område. Del 2 finder anvendelse, uanset om der mellem de pågældende parter findes en gældende traktat eller ordning om gensidig bistand på grundlag af ensartet eller gensidig lovgivning.

3. Dette kapitels del 3 består af artikel 8 og 9. Den indeholder procedurer til at styrke det internationale samarbejde mellem myndigheder om videregivelse af lagrede elektroniske data. Del 3 finder anvendelse, uanset om der mellem den begærende og den anmodede part findes en gældende traktat eller ordning om gensidig bistand på grundlag af ensartet eller gensidig lovgivning.
4. Dette kapitels del 4 består af artikel 10. Den indeholder procedurer for gensidig bistand i nødsituationer. Del 4 finder anvendelse, uanset om der mellem den begærende og den anmodede part findes en gældende traktat eller ordning om gensidig bistand på grundlag af ensartet eller gensidig lovgivning.
5. Dette kapitels del 5 består af artikel 11 og 12. Del 5 finder anvendelse, hvis der ikke mellem den begærende og den anmodede part findes en gældende traktat eller ordning om gensidig bistand på grundlag af ensartet eller gensidig lovgivning. Bestemmelserne i del 5 finder ikke anvendelse, hvis der findes en sådan traktat eller ordning, jf. dog artikel 12, stk. 7. De berørte parter kan dog aftale i stedet for at anvende bestemmelserne i del 5, hvis traktaten eller ordningen ikke forbyder det.
6. Såfremt den anmodede part i overensstemmelse med denne protokols bestemmelser kan gøre samarbejde betinget af, at der foreligger dobbelt strafbarhed, skal denne betingelse anses for at være opfyldt, uanset om partens lovgivning henfører handlingen til samme kategori af strafbare handlinger eller anvender den samme terminologi om handlingen som den begærende part, når blot adfærden bag den handling, for hvilken der søges bistand, er strafbar efter den anmodede parts lovgivning.
7. Bestemmelserne i dette kapitel begrænser ikke samarbejde mellem parterne eller mellem parterne og serviceudbydere eller andre enheder via andre gældende aftaler, ordninger, praksis eller national ret.

Del 2

Procedurer til styrkelse af direkte samarbejde med udbydere og enheder på andre parters område

Artikel 6

Anmodning om oplysninger om registrering af domænenavne

1. Hver part vedtager sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at bemyndige deres kompetente myndigheder til med henblik på konkrete strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger at fremsætte en anmodning til en enhed, der udbyder domænenavsregistreringstjenester på en anden parts område, om oplysninger, som enheden er i besiddelse af eller kontrollerer, med henblik på at identificere eller kontakte indehaveren af et domænenavn.
2. Hver part vedtager sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at tillade en enhed på dens område at videregive sådanne oplysninger som svar på en anmodning i henhold til stk. 1, på rimelige betingelser i henhold til national ret.
3. Anmodningen i henhold til stk. 1 skal indeholde:
 - a. datoen for udstedelsen af anmodningen og identitet og kontaktoplysninger for den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen
 - b. domænenavnet, som der ønskes oplysninger om, og en detaljeret liste over de ønskede oplysninger, herunder de specifikke dataelementer
 - c. en erklæring om, at anmodningen er fremsat i henhold til denne protokol, at behovet for oplysningerne opstår, fordi det er relevant for en konkret strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning, og at oplysningerne kun vil blive anvendt til den konkrete strafferetlige efterforskning eller retsforfølgning, og
 - d. fristen og måden for videregivelsen af oplysningerne og eventuelle andre særlige proceduremæssige instrukser.
4. Hvis det er acceptabelt for enheden, kan en part indgive en anmodning i henhold til stk. 1 elektronisk. Der kan stilles krav om passende sikkerheds- og autentifikationsniveauer.

5. Hvis en af de enheder, der er beskrevet i stk. 1, ikke samarbejder, kan en begærende part anmode om, at enheden giver en begrundelse for, hvorfor den ikke videregiver de ønskede oplysninger. Den begærende part kan søge samråd med den part, hvor enheden er etableret, med henblik på at fastlægge, hvilke foranstaltninger der er til rådighed for at indhente oplysningerne.

6. Hver part meddeler på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument eller på et hvilket som helst andet tidspunkt Europarådets generalsekretær, hvilken myndighed der er udpeget med henblik på samråd i henhold til stk. 5.

7. Europarådets generalsekretær skal oprette og ajourføre et register over de myndigheder, som parterne har udpeget i henhold til stk. 6. Hver part sikrer, at de oplysninger, den har meddelt til registret, til enhver tid er korrekte.

Artikel 7

Videregivelse af kundeoplysninger

1. Hver part vedtager sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at bemyndige sine kompetente myndigheder til at udstede et pålæg, der fremsendes direkte til en serviceudbyder på en anden parts område, med henblik på at opnå videregivelse af nærmere angivne, lagrede kundeoplysninger, som serviceudbyderen er i besiddelse af eller kontrollerer, hvis kundeoplysningerne er nødvendige for den udstedende parts konkrete strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger.

2.

a. Hver part vedtager sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for, at en serviceudbyder på dens område kan videregive kundeoplysninger som svar på et pålæg i henhold til stk. 1.

b. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument for så vidt angår pålæg, der udstedes til serviceudbydere på dens område, afgive følgende erklæring: »Pålæg i henhold til artikel 7, stk. 1, skal udstedes af eller under tilsyn af en anklagemyndighed eller anden judiciel myndighed eller på anden måde udstedes under uafhængigt tilsyn«.

3. I pålæg i henhold til stk. 1 angives:

a. den udstedende myndighed og udstedelsesdatoen

b. en erklæring om, at pålægget er udstedt i henhold til denne protokol

c. navn og adresse på den eller de serviceudbydere, pålægget skal forkyndes for

d. den eller de handlinger, der er genstand for strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning

e. den myndighed, der ønsker de specifikke kundeoplysninger, hvis det ikke er udstedelsesmyndigheden, og

f. en detaljeret beskrivelse af de specifikke kundeoplysninger, der ønskes.

4. Pålæg i henhold til stk. 1 skal ledsages af følgende supplerende oplysninger:

a. det nationale retsgrundlag for myndighedens udstedelse af pålægget

b. en henvisning til de lovbestemmelser og relevante sanktioner, der gælder for den handling, der efterforskes eller retsforfølges

c. kontaktoplysninger for den myndighed, som serviceudbyderen skal tilbagesende kundeoplysningerne til, kan anmode om yderligere oplysninger fra eller på anden måde skal svare

d. fristen og måden for tilbagesendelsen af kundeoplysningerne

e. hvorvidt det allerede er blevet søgt at sikre dataene, herunder datoen for sikring og eventuelle relevante referencenumre

- f. eventuelle særlige proceduremæssige instrukser
 - g. hvis det er relevant, en erklæring om, at der er foretaget samtidig underretning i henhold til stk. 5, og
 - h. eventuelle andre oplysninger, der kan bidrage til at opnå videregivelse af kundeoplysninger.
- 5.
- a. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument og på et hvilket som helst andet tidspunkt underrette Europarådets generalsekretær om, at parten, når et pålæg i henhold til stk. 1 udstedes til en serviceudbyder på dens område, i alle tilfælde eller under nærmere angivne omstændigheder kræver samtidig underretning om pålægget, supplerende oplysninger og et resumé af de faktiske omstændigheder vedrørende efterforskningen eller retsforfølgningen.
 - b. Uanset om en part kræver underretning i henhold til stk. 5, litra a, kan den kræve, at serviceudbyderen forud for videregivelsen hører partens myndigheder under nærmere angivne omstændigheder.
 - c. De myndigheder, der er blevet underrettet i henhold til stk. 5, litra a, eller hørt i henhold til stk. 5, litra b, kan uden unødigt forsinkelse give serviceudbyderen instruks om ikke at videregive kundeoplysningerne, hvis:
 - i. videregivelse kan være til skade for strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger hos den pågældende part eller
 - ii. betingelserne eller grundene til afslag ville finde anvendelse i henhold til konventionens artikel 25, stk. 4, og artikel 27, stk. 4, hvis der var blevet anmodet om kundeoplysningerne gennem gensidig retshjælp.
 - d. De myndigheder, der er blevet underrettet i henhold til stk. 5, litra a, eller hørt i henhold til stk. 5, litra b:
 - i. kan anmode om yderligere oplysninger fra den myndighed, der er omhandlet i stk. 4, litra c, med henblik på anvendelsen af stk. 5, litra c, og må ikke videregive dem til serviceudbyderen uden denne myndigheds samtykke og
 - ii. underretter straks den i stk. 4, litra c, omhandlede myndighed, hvis serviceudbyderen er blevet givet instrukser om ikke at videregive kundeoplysningerne, og angiver grundene hertil.
 - e. En part skal udpege en central myndighed, der modtager underretninger i henhold til stk. 5, litra a, og udfører de handlinger, der er beskrevet i stk. 5, litra b, c og d. Parten skal på det tidspunkt, hvor den første gang underretter Europarådets generalsekretær i henhold til stk. 5, litra a, meddele generalsekretæren kontaktoplysningerne for den pågældende myndighed.
 - f. Europarådets generalsekretær skal oprette og ajourføre et register over de myndigheder, som parterne har udpeget i henhold til stk. 5, litra e, og over, hvorvidt og under hvilke omstændigheder de kræver underretning i henhold til stk. 5, litra a. Hver part sikrer, at de oplysninger, den meddeler til registret, til enhver tid er korrekte.
6. Hvis det er acceptabelt for serviceudbyderen, kan en part fremsende et pålæg i henhold til stk. 1 og supplerende oplysninger i henhold til stk. 4 elektronisk. En part kan give underretning og yderligere oplysninger i henhold til stk. 5 elektronisk. Der kan stilles krav om passende sikkerheds- og autentifikationsniveauer.
7. Hvis en serviceudbyder i henhold til stk. 4, litra c, underretter myndigheden om, at den ikke vil videregive de ønskede kundeoplysninger, eller hvis den ikke videregiver kundeoplysninger som svar på pålægget i henhold til stk. 1 senest tredivede dage efter modtagelsen af pålægget eller inden for den frist, der er fastsat i stk. 4, litra d, alt efter hvilken periode der er længst, kan den udstedende parts kompetente myndigheder derefter kun søge at håndhæve pålægget ved hjælp af artikel 8 eller andre former for gensidig bistand. Parterne kan anmode om, at en serviceudbyder giver en begrundelse for at nægte at videregive de kundeoplysninger, som pålægget vedrører.
8. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at en udstedende part skal anmode om videregivelse af kundeoplysninger fra serviceudbyderen, inden den anmoder herom i henhold til artikel 8, medmindre den udstedende part giver en rimelig forklaring på, hvorfor den ikke har gjort det.

9. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument:
- forbeholde sig ret til ikke at anvende denne artikel eller
 - hvis offentliggørelse af visse typer af adgangsnre i henhold til denne artikel ville være uforenelig med dens grundlæggende nationale retsprincipper, forbeholde sig ret til ikke at anvende denne artikel på sådanne numre.

Del 3

Procedurer til styrkelse af det internationale samarbejde mellem myndigheder om videregivelse af lagrede elektroniske data

Artikel 8

Håndhævelse af pålæg fra en anden part om fremskyndet udlevering af kundeoplysninger og trafikdata

1. Hver part vedtager sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at bemyndige dens kompetente myndigheder til at udstede et pålæg, der som led i en anmodning til en anden part fremsendes med henblik på at tvinge en serviceudbyder på den anmodede parts område til at udlevere nærmere angivne og lagrede

- kundeoplysninger og
- trafikdata,

som den pågældende serviceudbyder er i besiddelse af eller har kontrol over, og som er nødvendige for partens konkrete strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger.

2. Hver part vedtager sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at håndhæve et pålæg i henhold til stk. 1 fra en begærende part.

3. Den begærende part fremsender i sin anmodning pålægget i henhold til stk. 1, de supplerende oplysninger og eventuelle særlige proceduremæssige instrukser til den anmodede part.

a. I pålægget angives:

- udstedelsesmyndighed og datoen for udstedelsen af pålægget
- en erklæring om, at pålægget er fremsendt i henhold til denne protokol
- navn og adresse på den eller de serviceudbydere, pålægget skal forkyndes for
- den eller de handlinger, der er genstand for strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning
- den myndighed, der ønsker de pågældende oplysninger eller data, hvis det ikke er udstedelsesmyndigheden og
- en detaljeret beskrivelse af de specifikke oplysninger eller data, der ønskes.

b. I de supplerende oplysninger, der fremlægges med henblik på at bistå den anmodede part med at håndhæve pålægget, og som ikke må videregives til serviceudbyderen uden den begærende parts samtykke, angives:

- det nationale retsgrundlag for myndighedens udstedelse af pålægget
- de lovbestemmelser og relevante sanktioner, der gælder for den eller de handlinger, der efterforskes eller retsfølges
- årsagen til, at den begærende part antager, at serviceudbyderen er i besiddelse af eller kontrollerer oplysningerne
- et sammendrag af de faktiske omstændigheder vedrørende efterforskningen eller retsforfølgningen
- oplysningernes eller dataenes relevans for efterforskningen eller retsforfølgningen

- vi. kontaktoplysninger for en eller flere myndigheder, der kan give yderligere oplysninger
 - vii. hvorvidt det allerede er blevet søgt at sikre oplysningerne eller dataene, herunder datoen for sikring og eventuelle relevante referencenumre, og
 - viii. om oplysningerne eller dataene allerede er blevet søgt på anden vis og i bekræftende fald på hvilken måde.
- c. Den begærende part kan anmode den anmodede part om at følge særlige proceduremæssige instrukser.
4. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument og på et hvilket som helst andet tidspunkt erklære, at der kræves yderligere supplerende oplysninger for at håndhæve pålæg i henhold til stk. 1.
5. Den anmodede part skal acceptere elektroniske anmodninger. Den kan kræve passende sikkerheds- og autentifikationsniveauer, inden den accepterer anmodningen.
- 6.
- a. Den anmodede part skal fra datoen for modtagelsen af alle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3 og 4, gøre en rimelig indsats for at foretage forkyndelse for serviceudbyderen inden for senest 45 dage og påbyde, at de ønskede oplysninger eller data tilbagesende efter senest:
 - i. 20 dage for kundeoplysninger og
 - ii. 45 dage for trafikdata.
 - b. Den anmodede part sørger for, at de fremlagte oplysninger eller data fremsendes til den begærende part uden unødigt forsinkelse.
7. Hvis den anmodede part ikke kan efterkomme instrukserne i henhold til stk. 3, litra c, på den måde, der anmodes om, underretter den straks den begærende part herom og præciserer, hvor det er relevant, på hvilke betingelser den kan efterkomme instrukser, hvorefter den begærende part beslutter, om anmodningen alligevel skal efterkommes.
8. Den anmodede part kan afslå at efterkomme en anmodning af de grunde, der er fastsat i konventionens artikel 25, stk. 4, eller artikel 27, stk. 4, eller kan stille betingelser, som den finder nødvendige for at efterkomme anmodningen. Den anmodede part kan udsætte efterkommelsen af anmodninger af de grunde, der er fastlagt i konventionens artikel 27, stk. 5. Den anmodede part underretter hurtigst muligt den begærende part om afslaget, betingelserne eller udsættelsen. Den anmodede part underretter også den begærende part om andre omstændigheder, der kan forventes at forsinke efterkommelsen af anmodningen betydeligt. Konventionens artikel 28, stk. 2, litra b, finder anvendelse på nærværende artikel.
- 9.
- a. Hvis den begærende part ikke kan efterkomme en af de betingelser, den anmodede part har stillet i henhold til stk. 8, underretter den straks den anmodede part herom. Den anmodede part afgør derefter, om oplysningerne eller materialet alligevel skal udleveres.
 - b. Hvis den begærende part accepterer betingelsen, er den bundet deraf. En begærende part, der udleverer oplysninger eller materiale på en sådan betingelse, kan kræve, at den begærende part med hensyn til denne betingelse angiver, hvordan oplysningerne eller materialet er blevet anvendt.
10. Hver part skal på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument meddele Europarådets generalsekretær kontaktoplysningerne og holde dem ajourført for de myndigheder, der er udpeget:
- a. til at fremsende et pålæg i henhold til denne artikel og
 - b. til at modtage et pålæg i henhold til denne artikel.

11. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at den kræver, at anmodninger fra andre parter i henhold til denne artikel fremsendes til den af den begærende parts centrale myndighed eller af en anden myndighed efter fælles aftale mellem de pågældende parter.
12. Europarådets generalsekretær skal oprette og ajourføre et register over de myndigheder, som parterne har udpeget i henhold til stk. 10. Hver part sikrer, at de oplysninger, den har meddelt til registret, til enhver tid er korrekte.
13. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument forbeholde sig ret til ikke at anvende denne artikel på trafikdata.

Artikel 9

Hurtig videregivelse af lagrede elektroniske data i en nødsituation

1.
 - a. Hver part skal vedtage de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige i en nødsituation, for at dens kontaktpunkt, der altid er tilgængeligt (24 timer i døgnet/7 dage om ugen), jf. konventionens artikel 35 («kontaktpunkt»), kan videresende en anmodning til og modtage en anmodning fra et kontaktpunkt i en anden part med henblik på øjeblikkelig bistand til fra en serviceudbyder på den pågældende parts område at opnå hurtig videregivelse af nærmere angivne, lagrede elektroniske data, som den pågældende tjenesteudbyder er i besiddelse af eller har kontrol over, uden anmodning om gensidig bistand.
 - b. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at den ikke vil efterkomme anmodninger i henhold til stk. 1, litra a, hvori der kun søges om videregivelse af kundeoplysninger.
2. Hver part skal vedtage sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, som måtte være nødvendige for i henhold til stk. 1 at gøre det muligt:
 - a. for dens myndigheder at indhente oplysninger fra en serviceudbyder på dens område i forlængelse af en anmodning i henhold til stk. 1
 - b. for en serviceudbyder på dens område at videregive de ønskede oplysninger til sine myndigheder som svar på en anmodning i henhold til stk. 2, litra a, og
 - c. for dens myndigheder at fremlægge de ønskede oplysninger til den begærende part.
3. I en anmodning i henhold til stk. 1 angives:
 - a. den kompetente myndighed, der ønsker oplysningerne, og datoen for udstedelsen af anmodningen
 - b. en erklæring om, at anmodningen er udstedt i henhold til denne protokol
 - c. navn og adresse på den eller de serviceudbydere, der er i besiddelse af eller kontrollerer de ønskede oplysninger
 - d. den eller de handlinger, der er genstand for den strafferetlige efterforskning eller retsforfølgning, og en henvisning til lovbestemmelser og relevante sanktioner
 - e. tilstrækkelige fakta til at påvise, at der er tale om en nødsituation, og angivelse af, hvordan de oplysninger, der anmodes om, har forbindelse til den
 - f. en detaljeret beskrivelse af de data, der ønskes
 - g. eventuelle særlige proceduremæssige instrukser og
 - h. eventuelle andre oplysninger, der kan bidrage til at opnå videregivelse af de data, der anmodes om.
4. Den anmodede part skal acceptere en anmodning i elektronisk form. En part kan også acceptere en anmodning, der fremsendes mundtligt, og kan kræve elektronisk bekræftelse deraf. Den kan kræve passende sikkerheds- og autentifikationsniveauer, inden den accepterer anmodningen.

5. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at den kræver, at begærende parter, efter at anmodningen er efterkommet, indgiver anmodningen og eventuelle supplerende oplysninger, der fremsendes til støtte herfor, i et format og gennem en kanal, hvilket kan omfatte gensidig bistand, der er anført af den anmodede part.

6. Den anmodede part underretter hurtigst muligt den begærende part om sin beslutning vedrørende anmodningen i henhold til stk. 1 og angiver i givet fald, på hvilke betingelser den vil fremlægge oplysningerne, og eventuelle andre former for samarbejde, der måtte være til rådighed.

7.

a. Hvis en begærende part ikke kan efterkomme en af de betingelser, den anmodede part har stillet i henhold til stk. 6, underretter den straks den anmodede part herom. Den anmodede part afgør derefter, om oplysningerne eller materialet alligevel skal udleveres. Hvis den begærende part accepterer betingelsen, er den bundet deraf.

b. En begærende part, der udleverer oplysninger eller materiale på en sådan betingelse, kan kræve, at den begærende part med hensyn til denne betingelse angiver, hvordan oplysningerne eller materialet er blevet anvendt.

Del 4

Procedurer for gensidig bistand i nødsituationer

Artikel 10

Gensidig bistand i nødsituationer

1. Hver part kan anmode om hurtig gensidig bistand, hvis den er af den opfattelse, at der er tale om en nødsituation. En anmodning i henhold til denne artikel skal ud over det øvrige påkrævede indhold indeholde en beskrivelse af de fakta, der viser, at der er tale om en nødsituation, og hvordan den ønskede bistand vedrører den.

2. En anmodet part skal acceptere en sådan anmodning i elektronisk form. Den kan kræve passende sikkerheds- og autentifikationsniveauer, inden den accepterer anmodningen.

3. Den anmodede part kan anmode om hurtige supplerende oplysninger med henblik på at vurdere anmodningen. Den begærende part fremlægger hurtigt sådanne supplerende oplysninger.

4. Når den finder det godtgjort, at der er tale om en nødsituation, og de øvrige krav til gensidig bistand er opfyldt, besvarer den anmodede part hurtigt anmodningen.

5. Hver part sikrer, at en person fra dens centrale myndighed eller andre myndigheder med ansvar for at besvare anmodninger om gensidig bistand er tilgængelig 24 timer i døgnet/7 dage om ugen for at besvare en anmodning i henhold til denne artikel.

6. Den centrale myndighed eller andre myndigheder med ansvar for gensidig bistand mellem de begærende og de anmodede parter kan aftale, at resultaterne af efterkommelsen af en anmodning i henhold til denne artikel eller en foreløbig kopi heraf kan udleveres til den begærende part via en anden kanal end den, der er anvendt til anmodningen.

7. Hvis der ikke mellem den begærende og de anmodede part findes en gældende traktat eller ordning om gensidig bistand på grundlag af ensartet eller gensidig lovgivning, finder konventionens artikel 27, stk. 2, litra b, og stk. 3-8, og artikel 28, stk. 2-4, anvendelse på nærværende artikel.

8. Hvis der findes en sådan traktat eller ordning, suppleres denne artikel med bestemmelserne i en sådan traktat eller ordning, medmindre de pågældende parter aftaler i stedet for at anvende nogle af eller alle de bestemmelser i konventionen, der er omhandlet i stk. 7.

9. Hver part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at anmodninger også kan sendes direkte til dens judicielle myndigheder eller gennem International Criminal Police Organisations (INTERPOLs) kanaler eller til dens altid tilgængelige kontaktpunkt, der er oprettet i henhold til konventionens artikel 35. I sådanne tilfælde skal der samtidig sendes en kopi til den anmodede parts centrale myndighed gennem den begærende parts centrale myndighed. Såfremt der fremsendes en anmodning direkte til en judiciel myndighed hos den anmodede part, og denne myndighed ikke har kompetence til at behandle anmodningen, skal den henvise anmodningen til den kompetente nationale myndighed og underrette den begærende part direkte herom.

Del 5

Procedurer vedrørende internationalt samarbejde i mangel af gældende internationale aftaler

Artikel 11

Videokonferencer

1. En begærende part kan anmode om, og den anmodede part kan tillade, at vidneudsagn og forklaringer fra et vidne eller en sagkyndig optages ved videokonference. Den begærende part og den anmodede part fører samråd for at lette løsningen af eventuelle spørgsmål, der måtte opstå i forbindelse med efterkommelsen af anmodningen, herunder, alt efter hvad der er relevant: hvilken part, der skal lede en videokonference, de myndigheder og personer, der skal være til stede, om den ene eller begge parter skal sørge for aflæggelse af særlige eder, advarsler eller give instrukser til vidnet eller den sagkyndige, hvordan vidnet eller den sagkyndige afhøres, den måde, hvorpå vidnets eller den sagkyndiges rettigheder på behørig vis sikres, behandlingen af krav om privilegier eller immunitet, behandlingen af indsigelser mod spørgsmål eller svar, og om den ene eller begge parter skal sørge for oversættelse, tolkning og udskrifter.

2.

a. De anmodede og begærende parters centrale myndigheder kommunikerer direkte med hinanden med henblik på anvendelsen af denne artikel. En anmodet part kan acceptere en anmodning i elektronisk form. Den kan kræve passende sikkerheds- og autentifikationsniveauer, inden den accepterer anmodningen.

b. Den anmodede part underretter den begærende part om grundene til ikke at efterkomme eller til at forsinke efterkommelsen af anmodningen. Konventionens artikel 27, stk. 8, finder anvendelse på nærværende artikel. Uden at det berører eventuelle andre betingelser, som en anmodet part kan stille i overensstemmelse med nærværende artikel, finder konventionens artikel 28, stk. 2-4, anvendelse på nærværende artikel.

3. En anmodet part, der yder bistand i henhold til denne artikel, bestræber sig på at sikre, at den person, som der ønskes vidneudsagn eller forklaring fra, er til stede. Hvis det er relevant, kan den anmodede part, i det omfang det i henhold til dens ret er muligt, træffe de nødvendige foranstaltninger for at tvinge et vidne eller en sagkyndig til at møde op hos den anmodede part på et bestemt tidspunkt og sted.

4. De procedurer vedrørende afholdelsen af videokonferencen, som den begærende part har præciseret, skal følges, medmindre dette er uforeneligt med den anmodede parts nationale ret. I tilfælde af uforenelighed, eller i det omfang proceduren ikke er præciseret af den begærende part, anvender den anmodede part proceduren i henhold til sin nationale ret, medmindre andet er aftalt mellem de begærende og de anmodede parter.

5. Uden at dette berører nogen jurisdiktion i henhold til den begærende parts nationale ret, sikres det, at, hvis vidnet eller eksperter under videokonferencen:

a. bevidst afgiver en falsk forklaring, når den anmodede part i overensstemmelse med sin nationale ret har forpligtet den pågældende til at vidne sandfærdigt

b. nægter at afgive vidneforklaring, når den anmodede part i overensstemmelse med sin nationale ret har forpligtet den pågældende til at afgive vidneforklaring, eller

c. begår en anden forseelse, som efter den anmodede parts nationale ret er forbudt under sådanne retsforfølgninger,

skal den pågældende person kunne straffes i den anmodede part på samme måde, som hvis en sådan handling var blevet begået i forbindelse med dens nationale retsforfølgning.

6.

a. Medmindre andet er aftalt mellem den begærende part og den anmodede part, afholder den anmodede part alle omkostninger i forbindelse med efterkommelsen af en anmodning i henhold til denne artikel, undtagen:

- i. vederlaget til en sagkyndig
- ii. udgifterne til oversættelse, tolkning og udskrifter og
- iii. ekstraordinære omkostninger.

b. Hvis efterkommelsen af en anmodning vil medføre ekstraordinære omkostninger, fører den begærende og den anmodede stat samråd for at fastlægge, på hvilke betingelser anmodningen kan efterkommes.

7. Hvis den begærende part og den anmodede part er enige herom:

- a. kan bestemmelserne i denne artikel anvendes i forbindelse med afholdelse af audiokonferencer
- b. kan videokonferenceteknologi anvendes til andre formål eller afhøringer end dem, der er beskrevet i stk. 1, herunder med henblik på at identificere personer eller genstande.

8. Hvis en anmodet part vælger at tillade afhøring af en person, der er mistænkt eller tiltalt, kan den kræve særlige betingelser og garantier med hensyn til at optage vidneudsagn eller forklaring fra eller give underretning til eller anvende proceduremæssige foranstaltninger over for en sådan person.

Artikel 12

Fælles efterforskningshold og fælles efterforskninger

1. To eller flere parters kompetente myndigheder kan ved fælles aftale oprette og operere med et fælles efterforskningshold på deres områder for at lette strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger, hvis en styrket koordinering anses for at være særlig nyttig. De kompetente myndigheder fastlægges af de respektive berørte parter.

2. Procedurene og betingelserne for, hvordan fælles efterforskningshold skal fungere, såsom deres specifikke formål, sammensætning, funktioner, varighed og eventuelle forlængelsesperioder, placering, organisation, betingelser for indsamling, videregivelse og anvendelse af oplysninger eller bevismateriale, fortrolighedsbetingelser, og betingelser for inddragelse af en parts deltagende myndigheder i efterforskningsaktiviteter, der finder sted på den anden parts område, fastsættes efter aftale mellem de pågældende kompetente myndigheder.

3. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at dens centrale myndighed skal undertegne eller på anden måde tilslutte sig aftalen om oprettelse af holdet.

4. Disse kompetente og deltagende myndigheder kommunikerer direkte med hinanden, idet parterne dog kan aftale andre passende kommunikationskanaler, hvis ekstraordinære omstændigheder kræver mere central koordinering.

5. Hvis det er nødvendigt at træffe efterforskningsforanstaltninger på en af de pågældende parters område, kan de deltagende myndigheder fra den pågældende part anmode deres egne myndigheder om at træffe disse foranstaltninger, uden at de andre parter har nødig at indgive en anmodning om gensidig bistand. Disse foranstaltninger gennemføres af den pågældende parts myndigheder på dens område på de betingelser, der gælder i henhold til national ret i en national efterforskning.

6. Anvendelse af oplysninger eller bevismateriale, som en parts deltagende myndigheder videregiver til andre berørte parter deltagende myndigheder, kan nægtes eller begrænses på den måde, der er fastsat i den i stk. 1 og 2 beskrevne aftale. Hvis aftalen ikke indeholder betingelser for at nægte eller begrænse anvendelsen, kan parterne anvende de oplysninger eller det bevismateriale, der er videregivet:

- a. til de formål, med henblik på hvilke aftalen er indgået
- b. med henblik på afsløring, efterforskning og retsforfølgning af andre strafbare handlinger end dem, for hvilke aftalen er indgået, med forudgående samtykke fra de myndigheder, der videregiver oplysningerne eller bevismaterialet. Der kræves dog ikke samtykke, hvis de grundlæggende retsprincipper hos den part, der anvender oplysningerne eller bevismaterialet, kræver, at den videregiver oplysningerne eller bevismaterialet for at beskytte en tiltalt persons rettigheder i straffesager. I så fald underretter disse myndigheder uden unødigt forsinkelse de myndigheder, der har videregivet oplysningerne eller bevismaterialet, eller
- c. for at forebygge en nødsituation. I så fald underretter de deltagende myndigheder, der har modtaget oplysningerne eller bevismaterialet, uden unødigt forsinkelse de deltagende myndigheder, der har videregivet oplysningerne eller bevismaterialet, medmindre andet er aftalt.

7. I mangel af en aftale som beskrevet i stk. 1 og 2 kan der gennemføres fælles efterforskninger på gensidigt aftalte vilkår fra sag til sag. Nærværende stykke finder anvendelse, uanset om der mellem de pågældende parter gælder en traktat eller ordning om gensidig bistand på grundlag af ensartet eller gensidig lovgivning.

KAPITEL III

Betingelser og garantier

Artikel 13

Betingelser og garantier

I overensstemmelse med konventionens artikel 15 sikrer hver part, at der for fastsættelse, gennemførelse og anvendelse af de i denne protokol indeholdte beføjelser og procedurer gælder de betingelser og garantier, der er fastsat i dens nationale ret, som på behørig vis skal sikre iagttagelse af menneskerettigheder og frihedsrettigheder.

Artikel 14

Beskyttelse af personoplysninger

1. Anvendelsesområde

- a. Medmindre andet er fastsat i stk. 1, litra b og c, behandler hver part de personoplysninger, den modtager i henhold til denne protokol, i overensstemmelse med denne artikels stk. 2-15.
- b. Hvis både den overførende part og den modtagende part på tidspunktet for modtagelsen af personoplysninger i henhold til denne protokol er gensidigt bundet af en international aftale, der mellem disse parter etablerer en samlet ramme for beskyttelse af personoplysninger, som finder anvendelse på overførsel af personoplysninger med henblik på at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge strafbare handlinger, og som fastsætter, at behandlingen af personoplysninger i henhold til nævnte aftale opfylder kravene i de pågældende parter databeskyttelseslovgivning, finder bestemmelserne i en sådan aftale, for så vidt angår de foranstaltninger, der er omfattet af aftalens anvendelsesområde, anvendelse på personoplysninger, der er indhentet i henhold til denne protokol, i stedet for stk. 2-15, medmindre andet er aftalt mellem de pågældende parter.
- c. Hvis den overførende part og den modtagende part ikke er gensidigt bundet i henhold til en aftale som beskrevet i stk. 1, litra b, kan de aftale, at overførslen af personoplysninger i henhold til denne protokol kan finde sted på grundlag af andre aftaler eller ordninger mellem de pågældende parter i stedet for stk. 2-15.

- d. Hver part skal anse behandlingen af personoplysninger i henhold til stk. 1, litra a og b, for at opfylde kravene i dens retlige ramme for beskyttelse af personoplysninger for internationale overførsler af personoplysninger, og der kræves ikke yderligere tilladelse til overførsel i henhold til nævnte retlige ramme. En part kan kun nægte eller forhindre overførsel af oplysninger til en anden part i henhold til denne protokol af hensyn til databeskyttelsen på de betingelser, der er fastsat i stk. 15, når stk. 1, litra a, finder anvendelse eller i henhold til en aftale eller ordning som omhandlet i stk. 1, litra b eller c, når et af nævnte litraer finder anvendelse.
- e. Intet i denne artikel er til hinder for, at en part anvender strengere garantier for sine egne myndigheders behandling af personoplysninger, der modtages i henhold til denne protokol.

2. Formål og anvendelse

- a. Den part, der har modtaget personoplysninger, behandler dem til de formål, der er beskrevet i artikel 2. Den må ikke viderebehandle personoplysningerne til et uforeneligt formål, og den må ikke viderebehandle oplysningerne, når dette ikke er tilladt i henhold til dens nationale retlige ramme. Nærværende artikel berører ikke den overførende parts mulighed for at stille yderligere betingelser i henhold til denne protokol i et specifikt tilfælde, idet dog sådanne betingelser ikke må omfatte generiske databeskyttelsesbetingelser.
- b. Den modtagende part sikrer i henhold til sine nationale retlige ramme, at de personoplysninger, der ønskes og behandles, er relevante og ikke for omfattende i forhold til formålene med en sådan behandling.

3. Kvalitet og integritet

Hver part træffer rimelige foranstaltninger for at sikre, at personoplysninger bevares så nøjagtigt og fuldstændigt og er så ajourførte, som det er nødvendigt og hensigtsmæssigt for en lovlig behandling af personoplysningerne, under hensyntagen til de formål, hvortil de behandles.

4. Følsomme oplysninger

En parts behandling af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller anden overbevisning eller fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetiske data, biometriske data, der anses for at være følsomme i betragtning af de involverede risici, eller personoplysninger om helbredsforhold og seksuelle forhold må kun finde sted inden for rammerne af passende garantier for at beskytte mod risikoen for uberettigede skadelige virkninger af anvendelsen af sådanne oplysninger, herunder navnlig mod ulovlig forskelsbehandling.

5. Opbevaringsperioder

Hver part opbevarer kun personoplysningerne så længe, det er nødvendigt og hensigtsmæssigt af hensyn til formålene med behandlingen af oplysningerne i henhold til stk. 2. For at opfylde denne forpligtelse fastsætter den i sin nationale retlige ramme specifikke opbevaringsperioder eller regelmæssig gennemgang af behovet for yderligere opbevaring af oplysningerne.

6. Automatiske afgørelser

Afgørelser, der har en betydelig negativ indvirkning på de relevante interesser hos den fysiske person, som personoplysningerne vedrører, må ikke udelukkende baseres på automatisk behandling af personoplysninger, medmindre det er tilladt i henhold til national ret og med passende garantier, der omfatter muligheden for menneskelig indgriben.

7. Datasikkerhed og datasikkerhedshændelser

- a. Hver part sikrer, at den har truffet passende teknologiske, fysiske og organisatoriske foranstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, navnlig mod tab eller hændelig eller uautoriseret adgang, videregivelse, ændring eller ødelæggelse (»sikkerhedshændelse«).
- b. Ved opdagelse af en sikkerhedshændelse, hvor der er betydelig risiko for fysisk eller ikkefysisk skade for enkeltpersoner eller for den anden part, vurderer den modtagende part straks sandsynligheden for og omfanget heraf og træffer straks passende tiltag for at begrænse sådanne skader. Sådanne tiltag omfatter underretning af den overførende myndighed eller i forbindelse med kapitel II, del 2, den eller de myndigheder, der er udpeget i medfør af stk. 7, litra c. Der kan dog gælde passende begrænsninger for så vidt angår den videre fremsendelse af underretningen; den kan forsinkes eller

udelades, hvis en sådan underretning kan bringe den nationale sikkerhed i fare, eller forsinkes, hvis en sådan underretning kan bringe foranstaltninger til beskyttelse af den offentlige sikkerhed i fare. Sådanne tiltag omfatter også underretning af den pågældende person, medmindre parten har truffet passende foranstaltninger, således at der ikke længere er en betydelig risiko. Underretning af personen kan forsinkes eller udelades i henhold til betingelserne i stk. 12, litra a, nr. i. Den underrettede part kan anmode om samråd og yderligere oplysninger vedrørende hændelsen og reaktionen derpå.

- c. Hver part skal på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument meddele Europarådets generalsekretær, hvilke(n) myndighed(er) der med henblik på kapitel II, del 2, skal have underretning i henhold til stk. 7, litra b: de meddelte oplysninger kan senere ændres.

8. Opretholdelse af registre

Hver part skal opretholde registre eller have andre egnede midler til at vise, hvordan en persons personoplysninger tilgås, anvendes og videregives i et specifikt tilfælde.

9. Intern videregivelse hos en part

- a. Når en parts myndighed videregiver personoplysninger, der oprindeligt er modtaget i henhold til denne protokol, til en anden myndighed hos samme part, behandler denne anden myndighed dem i overensstemmelse med denne artikel, jf. dog stk. 9, litra b.
- b. Uanset stk. 9, litra a, kan en part, der har taget forbehold i henhold til artikel 17, videregive personoplysninger, som den har modtaget, til sine delstater eller lignende territoriale enheder, forudsat at parten har indført foranstaltninger, der sikrer, at de modtagende myndigheder fortsat effektivt beskytter oplysningerne ved at sikre et beskyttelsesniveau for oplysningerne, der svarer til det, der sikres ved nærværende artikel.
- c. I tilfælde af indikationer på ukorrekt gennemførelse af dette stykke kan den overførende part anmode om samråd og relevante oplysninger om disse indikationer.

10. Videreoverførsel til en anden stat eller international organisation

- a. Den modtagende part må kun overføre personoplysningerne til en anden stat eller international organisation efter forudgående tilladelse fra den overførende myndighed eller med henblik på kapitel II, afdeling 2, den eller de myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 10, litra b.
- b. Hver part skal på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument meddele Europarådets generalsekretær, hvilke(n) myndighed(er) der giver tilladelse med henblik på kapitel II, del 2; de meddelte oplysninger kan senere ændres.

11. Gennemsigtighed og underretning

- a. Hver part giver ved offentliggørelse af generelle meddelelser eller ved personlig meddelelse til den person, hvis personoplysninger er blevet indsamlet, meddelelse om:
 - i. retsgrundlaget for og formålet eller formålene med behandlingen
 - ii. eventuelle opbevarings- eller gennemgangsperioder i henhold til stk. 5, alt efter hvad der er relevant
 - iii. modtagere eller kategorier af modtagere, som oplysningerne videregives til, og
 - iv. adgangs-, berigtigelses- og prøvelsesmuligheder.
- b. En part kan undergive ethvert krav om personlig meddelelse rimelige begrænsninger i henhold til dens nationale retlige ramme i henhold til betingelserne i stk. 12, litra a, nr. i.
- c. Hvis det ifølge den overførende parts nationale retlige ramme kræves, at der skal gives personlig meddelelse til den person, hvis oplysninger er blevet overført til en anden part, træffer den overførende part foranstaltninger, således at den anden part på tidspunktet for overførslen underrettes om dette krav og relevante kontaktoplysninger. Der gives

ikke personlig meddelelse, hvis den anden part har anmodet om, at videregivelsen af oplysningerne holdes fortrolig, i de tilfælde hvor betingelserne for begrænsninger i stk. 12, litra a, nr. i, finder anvendelse. Når disse begrænsninger ikke længere finder anvendelse, og der kan gives personlig meddelelse, træffer den anden part foranstaltninger, således at den overførende part bliver underrettet. Hvis den overførende part endnu ikke er blevet underrettet herom, har den ret til at fremsætte anmodninger til den modtagende part, som underretter den overførende part om, hvorvidt begrænsningen skal opretholdes.

12. Adgang og berigtigelse

- a. Hver part sikrer, at enhver person, hvis personoplysninger er modtaget i henhold til denne protokol, i overensstemmelse med procedurer, der er fastlagt i den nationale retlige ramme, og uden unødigt forsinkelse har ret til at anmode om og opnå:
 - i. en skriftlig eller elektronisk kopi af den dokumentation, der opbevares om den pågældende person, og som indeholder vedkommendes personoplysninger, og tilgængelige oplysninger med angivelse af retsgrundlaget for og formålene med behandlingen, opbevaringsperioder og modtagere eller kategorier af modtagere af oplysningerne (»adgang«), samt oplysninger om de klagemuligheder, der kan gøres brug af, idet adgang i konkrete tilfælde dog kan gøres betinget af, at der anvendes forholdsmæssige begrænsninger, der er tilladt i henhold til den nationale retlige ramme, og som på afgørelsestidspunktet er nødvendige for at beskytte andres rettigheder og frihedsrettigheder eller vigtige mål af almen interesse, og hvori der er taget behørigt hensyn til den pågældende persons legitime interesser
 - ii. berigtigelse, hvis den fysiske persons personoplysninger er unøjagtige eller er blevet behandlet ukorrekt; berigtigelse omfatter — alt efter hvad der er relevant og rimeligt under hensyntagen til grundene til berigtigelse og behandlingens konkrete kontekst — rettelse, supplering, sletning eller anonymisering, begrænsning af behandlingen eller blokering.
- b. Hvis adgang eller berigtigelse nægtes eller begrænses, skal parten uden unødigt forsinkelse give den pågældende person et skriftligt svar, som kan fremsendes elektronisk, med oplysning om afslaget eller begrænsningen. Den skal anføre grundene til et sådant afslag eller en sådan begrænsning og oplyse om de klagemuligheder, der kan gøres brug af. Eventuelle udgifter i forbindelse med at få adgang bør være begrænset til det rimelige og ikke overdrevent store.

13. Retsmidler og udenretslige midler

Hver part skal have indført effektive retsmidler og udenretslige midler for klageadgang i tilfælde af overtrædelser af denne artikel.

14. Tilsyn

Hver part skal have en eller flere offentlige myndigheder, der alene eller sammen udøver uafhængige og effektive tilsynsfunktioner og -beføjelser med hensyn til de foranstaltninger, der er fastsat i denne artikel. De funktioner og beføjelser, som disse myndigheder har alene eller sammen, skal omfatte efterforskningsbeføjelser, beføjelse til at reagere på klager og mulighed for at træffe korrigerende foranstaltninger.

15. Samråd og suspension

En part kan suspendere overførslen af personoplysninger til en anden part, hvis den har væsentlig dokumentation for, at den anden part systematisk eller i væsentlig grad overtræder bestemmelserne i denne artikel, eller at en væsentlig overtrædelse er nært forestående. Den suspenderer ikke overførsler uden rimeligt varsel og først efter, at de pågældende parter har ført samråd i en rimelig periode uden at nå frem til en løsning. En part kan dog midlertidigt suspendere overførsler i tilfælde af en systematisk eller væsentlig overtrædelse, der indebærer en betydelig og overhængende fare for en fysisk persons liv eller sikkerhed eller indebærer en væsentlig omdømmemæssig eller økonomisk skade for en fysisk person, og skal i så fald straks derefter underrette og indlede samråd med den anden part. Hvis samrådet ikke har ført til en løsning, kan den anden part gensidigt suspendere overførsler, hvis den har væsentlig dokumentation for, at den suspenderende parts suspension var i strid med bestemmelserne i dette stykke. Den suspenderende part ophæver suspensionen, så snart den overtrædelse, der ligger til grund for suspensionen, er afhjulpet; samtidig ophæves enhver gensidig suspension. Eventuelle personoplysninger, der er overført inden en suspension, skal fortsat behandles i overensstemmelse med denne protokol.

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 15

Denne protokols retsvirkninger

1.
 - a. Konventionens artikel 39, stk. 2, finder anvendelse på denne protokol.
 - b. For så vidt angår parter, der er medlemmer af Den Europæiske Union, kan disse parter i deres indbyrdes forbindelser anvende EU-retten på de områder, der er omfattet af denne protokol.
 - c. Litra b berører ikke den fulde anvendelse af denne protokol mellem parter, der er medlemmer af Den Europæiske Union, og andre parter.
2. Konventionens artikel 39, stk. 3, finder anvendelse på denne protokol.

Artikel 16

Undertegnelse og ikrafttræden

1. Denne protokol er åben for undertegnelse af parterne i konventionen, som kan udtrykke deres samtykke til at være bundet enten ved:
 - a. undertegnelse uden forbehold vedrørende ratifikation, accept eller godkendelse eller
 - b. undertegnelse med forbehold om ratifikation, accept eller godkendelse, efterfulgt af ratifikation, accept eller godkendelse.
2. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne deponeres hos Europarådets generalsekretær.
3. Denne protokol træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter den dato, hvor fem parter i konventionen har udtrykt deres samtykke til at være bundet af denne protokol i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikels stk. 1 og 2.
4. For så vidt angår enhver part i konventionen, der efterfølgende udtrykker samtykke til at være bundet af denne protokol, træder protokollen i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter den dato, hvor parten udtrykte sit samtykke til at være bundet af denne protokol, i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikels stk. 1 og 2.

Artikel 17

Føderal bestemmelse

1. En føderal stat forbeholder sig ret til at påtage sig forpligtelser i henhold til denne protokol på en måde, der er forenelig med de grundlæggende principper, der regulerer forholdet mellem dens centrale regering og dens delstater eller andre lignende territoriale enheder, dog således, at:
 - a. protokollen finder anvendelse på den føderale stats centralregering
 - b. et sådant forbehold ikke berører forpligtelser til at indgå i det samarbejde, som andre parter ønsker i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel II, og
 - c. bestemmelserne i artikel 13 finder anvendelse på den føderale stats delstater eller andre lignende territoriale enheder.

2. En anden part kan forhindre myndigheder, udbydere eller enheder på dens område i at samarbejde som svar på en anmodning eller et pålæg, der er fremsendt direkte af en delstat eller en anden lignende territorial enhed i en føderal stat, som har taget forbehold i henhold til stk. 1, medmindre den pågældende føderale stat underretter Europarådets generalsekretær om, at en delstat eller anden lignende territorial enhed anvender de forpligtelser i henhold til denne protokol, der gælder for den pågældende føderale stat. Europarådets generalsekretær skal oprette og ajourføre et register over sådanne underretninger.

3. En anden part må ikke forhindre myndigheder, udbydere eller enheder på dens område i at samarbejde med en delstat eller en anden lignende territorial enhed på grund af et forbehold i henhold til stk. 1, hvis et pålæg eller en anmodning er fremsendt via centralregeringen, eller hvis der er indgået en aftale om fælles efterforskningshold i henhold til artikel 12 med deltagelse af centralregeringen. I sådanne situationer skal centralregeringen sørge for, at de relevante forpligtelser i protokollen opfyldes, forudsat at kun bestemmelserne i artikel 14, stk. 9, eller, hvis det er relevant, betingelserne i en aftale eller ordning som beskrevet i artikel 14, stk. 1, litra b eller c, finder anvendelse, for så vidt angår beskyttelse af personoplysninger, der videregives til delstater eller lignende territoriale enheder.

4. Med hensyn til de bestemmelser i denne protokol, hvis gennemførelse falder ind under delstaternes eller lignende territoriale enheders kompetence, og hvor disse ikke efter føderationens forfatningsmæssige system er forpligtet til at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger, skal centralregeringen underrette de kompetente myndigheder i sådanne stater om disse bestemmelser samt give dem sin positive udtalelse med en opfordring til at tage passende skridt til at give bestemmelserne retsvirkning.

Artikel 18

Territorialt anvendelsesområde

1. Denne protokol finder anvendelse på det eller de områder, der er nærmere angivet i en erklæring fra en part i henhold til konventionens artikel 38, stk. 1 eller 2, i det omfang en sådan erklæring ikke er tilbagekaldt i henhold til artikel 38, stk. 3.

2. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at denne protokol ikke skal finde anvendelse på et eller flere af de områder, der er nærmere angivet i partens erklæring i henhold til konventionens artikel 38, stk. 1 og/eller 2.

3. En erklæring, der afgives i henhold til denne artikels stk. 2, kan for så vidt angår ethvert område, der er angivet i en sådan erklæring, tilbagekaldes ved underretning stilet til Europarådets generalsekretær. Tilbagekaldelsen får virkning den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for generalsekretærens modtagelse af en sådan underretning.

Artikel 19

Forbehold og erklæringer

1. Enhver part i konventionen kan ved skriftlig underretning stilet til Europarådets generalsekretær på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at den benytter sig af et eller flere af de forbehold, der er omhandlet i denne protokols artikel 7, stk. 9, litra a og b, artikel 8, stk. 13, og artikel 17. Der kan ikke tages yderligere forbehold.

2. Enhver part i konventionen kan ved skriftlig underretning stilet til Europarådets generalsekretær på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument, fremsætte den eller de erklæringer, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra b, og stk. 8, artikel 8, stk. 11, artikel 9, stk. 1, litra b, og stk. 5, artikel 10, stk. 9, artikel 12, stk. 3, og artikel 18, stk. 2, i denne protokol.

3. Enhver part i konventionen fremsætter ved skriftlig underretning stilet til Europarådets generalsekretær eventuelle erklæringer, underretninger eller meddelelser som omhandlet i denne protokols artikel 7, stk. 5, litra a og e, artikel 8, stk. 4, og stk. 10, litra a og b, artikel 14, stk. 7, litra c, og stk. 10, litra b, og artikel 17, stk. 2, på de betingelser, der er fastsat deri.

Artikel 20

Status og ophævelse af forbehold

1. En part, der har taget et forbehold i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, skal ophæve et sådant forbehold helt eller delvist, så snart det efter omstændighederne er muligt. En sådan ophævelse får virkning på datoen for modtagelse af en underretning stilet til Europarådets generalsekretær. Hvis det i underretningen angives, at ophævelsen af et forbehold skal have virkning fra en i meddelelsen angivet dato, og denne dato ligger efter den dato, hvor underretningen modtages af generalsekretæren, får ophævelsen virkning på den pågældende senere dato.
2. Europarådets generalsekretær kan med mellemrum forhøre sig hos parter, der har taget et eller flere forbehold i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, om udsigten til ophævelse af dette eller disse forbehold.

Artikel 21

Ændringer

1. Ændringer til denne protokol kan foreslås af enhver part i denne protokol, og Europarådets generalsekretær skal give underretning herom til Europarådets medlemsstater og konventionens parter og signatarer samt enhver stat, der er blevet opfordret til at tiltræde konventionen.
2. Der skal gives underretning til Europarådets Styringskomite for Strafferet (CDPC) om enhver ændring, der foreslås af en part, og denne komité skal forelægge Ministerkomitéen en udtalelse om den foreslåede ændring.
3. Ministerkomitéen skal behandle den foreslåede ændring og den udtalelse, der er afgivet af Europarådets Styringskomite for Strafferet, og kan efter at have hørt parterne i konventionen vedtage ændringen.
4. Teksten til enhver ændring, der vedtages af Ministerkomitéen i overensstemmelse med stk. 3, skal fremsendes til parterne i denne protokol til godkendelse.
5. Enhver ændring, der vedtages i overensstemmelse med stk. 3, træder i kraft den 30. dag efter, at alle parter i denne protokol har underrettet generalsekretæren om deres godkendelse heraf.

Artikel 22

Afgørelse af tvister

Konventionens artikel 45 finder anvendelse på denne protokol.

Artikel 23

Samråd mellem parterne og vurdering af gennemførelsen

1. Konventionens artikel 46 finder anvendelse på denne protokol.
2. Parterne vurderer regelmæssigt, om bestemmelserne i denne protokol anvendes og gennemføres effektivt. Artikel 2 i forretningsordenen for komitéen om konventionen om IT-kriminalitet som revideret den 16. oktober 2020 finder tilsvarende anvendelse. Parterne gennemgår i første omgang og kan ved konsensus ændre procedurerne i nævnte artikel, således som de finder anvendelse på denne protokol, fem år efter denne protokols ikrafttræden.
3. Gennemgangen af artikel 14 indledes, når ti parter i konventionen har givet deres samtykke til at være bundet af denne protokol.

*Artikel 24***Opsigelse**

1. Enhver part kan på ethvert tidspunkt opsig denne protokol ved underretning til Europarådets generalsekretær.
2. En sådan opsigelse træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for generalsekretærens modtagelse af underretningen.
3. Hvis en part i denne protokol opsig konventionen, opsig den samtidig denne protokol.
4. Oplysninger eller bevismateriale, der er overført inden den dato, opsigelsen får virkning, behandles fortsat i overensstemmelse med denne protokol.

*Artikel 25***Underretning**

Europarådets generalsekretær underretter Europarådets medlemsstater, konventionens parter og signatarer samt enhver stat, der er blevet opfordret til at tiltræde konventionen, om:

- a. enhver undertegnelse
- b. deponering af ethvert ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument
- c. enhver dato for denne protokols ikrafttræden i henhold til artikel 16, stk. 3 og 4
- d. eventuelle erklæringer eller forbehold, der er fremsat i henhold til artikel 19, eller ophævelse af forbehold, der er taget i henhold til artikel 20
- e. enhver anden handling, underretning eller meddelelse vedrørende denne protokol.

Til bekræftelse heraf har undertegnede dertil behørigt bemyndigede undertegnet denne protokol.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. maj 2022 på engelsk og fransk, idet begge tekster skal have samme gyldighed, i et enkelt eksemplar, der deponeres i Europarådets arkiver. Europarådets generalsekretær fremsender bekræftede genparter heraf til Europarådets medlemsstater, til konventionens parter og signatarer og til enhver stat, der er blevet opfordret til at tiltræde konventionen.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2023/436

af 14. februar 2023

om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 16 og artikel 82, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 6. juni 2019 bemyndigede Rådet Kommissionen til på Unionens vegne at deltage i forhandlingerne om en anden tillægsprotokol til Europarådets konvention om IT-kriminalitet (CETS nr. 185) («konventionen om IT-kriminalitet»).
- (2) Anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale («protokollen») blev vedtaget af Europarådets Ministerkomité den 17. november 2021 og forventes at blive åbnet for undertegnelse den 12. maj 2022.
- (3) Protokollens bestemmelser falder ind under et område, der i vid udstrækning er omfattet af fælles regler som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), herunder instrumenter, der letter retligt samarbejde i straffesager, sikrer minimumsstandarder for proceduremæssige rettigheder samt garantier for databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred.
- (4) Kommissionen har også fremsat lovgivningsmæssige forslag til en forordning om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager samt et direktiv om harmoniserede regler for udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager, hvorved der indføres bindende grænseoverskridende europæiske editions- og sikringskendelser, der rettes direkte til en repræsentant for en serviceudbyder i en anden medlemsstat.
- (5) Kommissionen har med sin deltagelse i forhandlingerne om protokollen sikret, at den er forenelig med de relevante fælles EU-regler.
- (6) En række forbehold, erklæringer, underretninger og meddelelser i forbindelse med protokollen er påkrævede for at kunne sikre protokollens forenelighed med EU-retten og -politikker. Andre er relevante for at kunne sikre en ensartet anvendelse af protokollen af EU-medlemsstater, der er parter i protokollen («medlemsstatsparter»), i deres forhold til tredjelande, der er parter i protokollen («tredjelandsparter»), samt for en effektiv anvendelse af protokollen.
- (7) De forbehold, erklæringer, underretninger og meddelelser, som medlemsstaterne får vejledning om i bilaget til denne afgørelse, berører ikke andre forbehold eller erklæringer, som de måtte ønske at fremsætte særskilt, hvor protokollen tillader det.
- (8) Medlemsstater, som ikke fremsatte forbehold, erklæringer, underretninger og meddelelser i overensstemmelse med bilaget til denne afgørelse på tidspunktet for undertegnelsen, bør gøre dette, når de deponerer deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument til protokollen.

⁽¹⁾ Godkendelse af 17.1.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (9) I forlængelse af undertegnelsen og ratifikationen, accepten eller godkendelsen af protokollen bør medlemsstaterne desuden følge angivelserne i bilaget til denne afgørelse.
- (10) Protokollen foreskriver hurtige procedurer, der forbedrer den grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale og et højt beskyttelsesniveau. Dens ikrafttræden vil derfor bidrage til bekæmpelsen af cyberkriminalitet og andre former for kriminalitet på globalt plan ved at lette samarbejdet mellem medlemsstatsparter og tredjelandsparter sikre et højt beskyttelsesniveau for enkeltpersoner og bidrage til at løse lovkonflikter.
- (11) Protokollen indeholder passende garantier i overensstemmelse med kravene til internationale overførsler af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽³⁾. Dens ikrafttræden vil derfor bidrage til at fremme Unionens databeskyttelsesstandarder på globalt plan, lette datastrømmene mellem medlemsstatsparter og tredjelandsparter og sikre, at medlemsstatsparter overholder deres forpligtelser i henhold til Unionens databeskyttelsesregler.
- (12) Protokollens hurtige ikrafttræden vil desuden bekræfte, at konventionen om IT-kriminalitet er den vigtigste multilaterale ramme for bekæmpelse af cyberkriminalitet.
- (13) Unionen kan ikke ratificere protokollen, da kun stater kan være parter i den.
- (14) Medlemsstaterne bør derfor bemyndiges til at ratificere protokollen, idet de handler i fællesskab i Unionens interesse.
- (15) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽⁴⁾ og afgav udtalelse den 21. januar 2022.
- (16) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (17) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (18) De autentiske udgaver af protokollen er den engelske og den franske udgave af teksten, der blev vedtaget af Europarådets Ministerkomité den 17. november 2021 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Medlemsstaterne bemyndiges hermed til i Unionens interesse at ratificere anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale («protokollen») ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁽⁵⁾ Se side 28 i denne EUT.

Artikel 2

1. Ved ratifikationen af protokollen skal de medlemsstater, der ikke fremsatte forbehold, erklæringer, underretninger og meddelelser i overensstemmelse med afsnit 1-3 i bilaget til denne afgørelse på tidspunktet for undertegnelsen af protokollen, gøre dette, når de deponerer deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument til protokollen.
2. I forlængelse af ratifikationen, accepten eller godkendelsen af protokollen følger medlemsstaterne desuden angivelserne i afsnit 4 i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. februar 2023.

På Rådets vegne
E. SVANTESSON
Formand

BILAG

Dette bilag fastsætter de i artikel 2 omhandlede forbehold, erklæringer, underretninger, meddelelser og angivelser.

1. Forbehold

I henhold til protokollens artikel 19, stk. 1, kan en part erklære, at den benytter sig af et eller flere forbehold, der er fastsat i visse af protokollens artikler.

I henhold til protokollens artikel 7, stk. 9.a, kan en part forbeholde sig retten til ikke at anvende artikel 7 (Videregivelse af kundeoplysninger). Medlemsstaterne afholder sig fra at tage et sådant forbehold.

I henhold til protokollens artikel 7, stk. 9.b, kan en part på deri anførte betingelser forbeholde sig retten til ikke at anvende artikel 7 på visse typer af adgangsnre. Medlemsstaterne kan tage et sådant forbehold, men kun i forbindelse med andre adgangsnre end dem, der er nødvendige til det ene formål at identificere brugeren.

I henhold til protokollens artikel 8, stk. 13, kan en part forbeholde sig retten til ikke at anvende artikel 8 (Håndhævelse af pålæg fra en anden part om fremskyndet udlevering af kundeoplysninger og trafikdata) på trafikdata. Medlemsstaterne opfordres til at afholde sig fra at fremsætte et sådant forbehold.

Hvor artikel 19, stk. 1, hjemler andre forbehold, kan medlemsstaterne overveje og tage sådanne forbehold.

2. Erklæringer

I henhold til protokollens artikel 19, stk. 2, kan en part afgive de erklæringer, der er angivet i visse af protokollens artikler.

I henhold til protokollens artikel 7, stk. 2.b, kan en part, for så vidt angår pålæg, der udstedes til serviceudbydere på dens område, afgive følgende erklæring:

”Pålæg i henhold til artikel 7, stk. 1, skal udstedes af eller under tilsyn af en anklagemyndighed eller anden judiciel myndighed eller på anden måde udstedes under uafhængigt tilsyn.”

Medlemsstaterne afgiver, for så vidt angår pålæg, der udstedes til serviceudbydere på deres område, den i dette punkts andet afsnit fastsatte erklæring.

I henhold til protokollens artikel 9 (Hurtig videregivelse af lagrede elektroniske data i en nødsituation), stk. 1.b, kan en part erklære, at den ikke vil efterkomme anmodninger i henhold til nævnte artikels stk. 1.a, hvori der kun søges om videregivelse af kundeoplysninger. Medlemsstaterne opfordres til at afholde sig fra at afgive en sådan erklæring.

Hvor artikel 19, stk. 2, hjemler andre erklæringer, kan medlemsstaterne overveje og afgive sådanne erklæringer.

3. Erklæringer, underretninger eller meddelelser

I henhold til protokollens artikel 19, stk. 3, skal en part afgive enhver erklæring, underretning eller meddelelse, der er angivet i visse af protokollens artikler, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat deri.

I henhold til protokollens artikel 7, stk. 5.a, kan en part underrette Europarådets generalsekretær om, at parten, når et pålæg i henhold til nævnte artikels stk. 1 udstedes til en serviceudbyder på dens område, i alle tilfælde eller under nærmere angivne omstændigheder kræver samtidig underretning om pålægget, supplerende oplysninger og et resumé af de faktiske omstændigheder vedrørende efterforskningen eller retsforfølgningen. I overensstemmelse hermed giver medlemsstaterne følgende underretning til Europarådets generalsekretær:

”Når der i henhold til artikel 7, stk. 1, udstedes et pålæg til en serviceudbyder på [medlemsstats] område, kræver [medlemsstat] i alle tilfælde samtidig underretning om pålægget, supplerende oplysninger og et resumé af de faktiske omstændigheder vedrørende efterforskningen eller retsforfølgningen.”

I overensstemmelse med protokollens artikel 7, stk. 5.e, udpeger medlemsstaterne en central kompetent myndighed, der modtager underretningen i henhold til protokollens artikel 7, stk. 5.a, og udfører de handlinger, der er beskrevet i protokollens artikel 7, stk. 5.b, 5.c og 5.d, og meddeler kontaktoplysningerne for denne myndighed til Europarådets generalsekretær, når underretningen til Europarådets generalsekretær i henhold til protokollens artikel 7, stk. 5.a, fremsendes første gang.

I henhold til protokollens artikel 8, stk. 4, kan en part erklære, at der kræves yderligere supplerende oplysninger for at håndhæve pålæg i henhold til nævnte artikels stk. 1. I overensstemmelse hermed afgiver medlemsstaterne følgende erklæring:

”Der kræves yderligere supplerende oplysninger for at håndhæve pålæg i henhold til artikel 8, stk. 1. De yderligere supplerende oplysninger, der kræves, afhænger af omstændighederne i forbindelse med pålægget og den dertil knyttede efterforskning eller retsforfølgning.”

I overensstemmelse med protokollens artikel 8, stk. 10.a og 10.b, meddeler og ajourfører medlemsstaterne kontaktoplysningerne for de myndigheder, der er udpeget til at fremsende et pålæg i henhold til artikel 8, henholdsvis for de myndigheder, der er udpeget til at modtage et pålæg i henhold til artikel 8. De medlemsstater, der deltager i det forstærkede samarbejde, der er indført ved Rådets forordning (EU) 2017/1939 ⁽¹⁾ om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (”EPPO”), medtager også EPPO inden for rammerne af udøvelsen af dens kompetencer, jf. nævnte forordnings artikel 22, 23 og 25, blandt de myndigheder, der gives meddelelse om i henhold til protokollens artikel 8, stk. 10.a og 10.b, og gør dette på en koordineret måde.

I overensstemmelse hermed afgiver medlemsstaterne følgende erklæring:

”I overensstemmelse med artikel 8, stk. 10, udpeger [medlemsstat] som en EU-medlemsstat, der deltager i det forstærkede samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (”EPPO”), EPPO i udøvelsen af dens kompetencer, jf. artikel 22, 23 og 25 i Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (”EPPO”), som kompetent myndighed.”

I overensstemmelse med protokollens artikel 14, stk. 7.c, meddeler medlemsstaterne Europarådets generalsekretær, hvilke(n) myndighed(er) der skal underrettes i henhold til protokollens artikel 14, stk. 7.b, med henblik på protokollens kapitel II, del 2, i forbindelse med en sikkerhedshændelse.

I overensstemmelse med protokollens artikel 14, stk. 10.b, meddeler medlemsstaterne Europarådets generalsekretær, hvilke(n) myndighed(er) der giver tilladelse med henblik på protokollens kapitel II, del 2, i forbindelse med videre overførsel til en anden stat eller international organisation af data, der er modtaget i henhold til protokollen.

Hvor protokollens artikel 19, stk. 3, hjemler andre erklæringer, underretninger eller meddelelser, kan medlemsstaterne overveje og afgive sådanne erklæringer, underretninger eller meddelelser.

4. Andre angivelser

De medlemsstater, der deltager i det forstærkede samarbejde, der er indført ved forordning (EU) 2017/1939, sikrer, at EPPO i udøvelsen af sine beføjelser, jf. nævnte forordnings artikel 22, 23 og 25, kan anmode om samarbejde i henhold til protokollen på samme måde som de pågældende medlemsstaters nationale anklagemyndigheder.

Med hensyn til anvendelsen af artikel 7, navnlig i forbindelse med visse typer af adgangsnr. kan medlemsstaterne undergive et pålæg i henhold til nævnte artikel kontrol hos en anklagemyndighed eller anden judiciel myndighed, når deres kompetente myndighed modtager en samtidig underretning om pålægget forud for udbyderens videregivelse af de ønskede oplysninger.

I overensstemmelse med protokollens artikel 14, stk. 11.c, sikrer medlemsstaterne, at den modtagende part, når de overfører oplysninger i henhold til protokollen, underrettes om, at det ifølge deres nationale retslige rammer kræves, at der skal gives personlig meddelelse til den person, hvis oplysninger videregives.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (”EPPO”) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

Hvad angår internationale overførsler på grundlag af aftalen mellem Amerikas Forenede Stater og Den Europæiske Union om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger ⁽²⁾ ("paraplyaftalen"), meddeler medlemsstaterne med henblik på protokollens artikel 14, stk. 1. b, USA's kompetente myndigheder, at paraplyaftalen finder anvendelse på gensidige overførsler af personoplysninger i henhold til protokollen mellem kompetente myndigheder. Medlemsstaterne tager dog hensyn til, at paraplyaftalen bør suppleres med yderligere garantier, der tager hensyn til de unikke krav til serviceudbyderes direkte overførsel af elektronisk bevismateriale set i forhold til overførsel mellem myndigheder, som er fastsat i protokollen. I overensstemmelse hermed giver medlemsstaterne følgende meddelelse til USA's kompetente myndigheder:

"Med henblik på artikel 14, stk. 1.b, i anden tillægsprotokol til Europarådets konvention om IT-kriminalitet ("protokollen") finder [medlemsstat], at aftalen mellem Amerikas Forenede Stater og Den Europæiske Union om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger ("paraplyaftalen") finder anvendelse på gensidig overførsel af personoplysninger i henhold til protokollen mellem kompetente myndigheder. For overførsler mellem serviceudbydere og myndigheder i henhold til protokollen finder paraplyaftalen kun anvendelse i kombination med en yderligere specifik overførselsordning, jf. paraplyaftalens artikel 3, stk. 1, der omhandler de unikke krav til serviceudbyderes direkte overførsel af elektronisk bevismateriale set i forhold til overførsel mellem myndigheder. Foreligger der ikke en sådan specifik overførselsordning, kan sådanne overførsler finde sted i henhold til protokollen, i hvilket tilfælde protokollens artikel 14, stk. 1.a, sammenholdt med dens artikel 14, stk. 2-15, finder anvendelse."

Medlemsstaterne sikrer, at de kun anvender protokollens artikel 14, stk. 1.c, hvis Europa-Kommissionen har vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i henhold til artikel 45 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽³⁾ eller artikel 36 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽⁴⁾ for det pågældende tredjeland, der dækker de respektive dataoverførsler, eller på grundlag af en anden aftale, der sikrer passende databeskyttelsesgarantier i henhold til artikel 46, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2016/679 eller artikel 37, stk. 1, litra a), i direktiv (EU) 2016/680.

⁽²⁾ EUT L 336 af 10.12.2016, s. 3.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2023/437

af 22. februar 2023

om anmodningen om registrering af forslaget til det europæiske borgerinitiativ med titlen »Sikring af en værdig modtagelse af migranter i Europa« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/788

(meddelt under nummer C(2023) 1121)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/788 af 17. april 2019 om det europæiske borgerinitiativ ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 2 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen modtog den 30. december 2022 en anmodning om registrering af et forslag til europæisk borgerinitiativ med titlen »Sikring af en værdig modtagelse af migranter i Europa«.
- (2) Målene for initiativet beskrives af initiativtagergruppen som følger: »Behandlingen af migranter i Den Europæiske Union (EU) er alt for ofte ikke i overensstemmelse med principperne om menneskelig værdighed, som er en grundlæggende værdi i Unionen. Hovedårsagen er efter vores mening den fortsatte mangel på passende europæiske regler og den manglende solidaritet mellem medlemsstaterne. Da Unionen er »et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed med respekt for de grundlæggende rettigheder«, anmoder vi som europæiske borgere EU om at sikre en værdig modtagelse af migranter, så snart de kommer ind på området, i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, der anerkendes for alle mennesker i EU's charter om grundlæggende rettigheder og folkeretten. For at bidrage hertil opfordrer vi inden for rammerne af udviklingen af en fælles asylpolitik til vedtagelse af forordninger med henblik på at: 1) indføre en ny mekanisme til fordeling af asylansøgere i EU baseret på deres frie vilje og på effektiv solidaritet mellem medlemsstaterne (revision af Dublinforordningen) 2) gøre modtagelsesstandarder bindende i medlemsstaterne for så vidt angår fødevarer, sundhed, bolig, uddannelse og arbejde, som sikrer asylansøgere værdige levevilkår, der er sammenlignelige i hele Unionen.«
- (3) I et bilag findes der yderligere oplysninger om emnet, målene og baggrunden for det foreslåede europæiske borgerinitiativ. Initiativtagerne hævder, at der trods Kommissionens konstante ønske om at forbedre en dysfunktionel asyl- og migrationsordning stadig skal vedtages mange lovgivningsmæssige og politiske ændringer på både EU-plan og nationalt plan for at sikre en værdig behandling af alle migranter. For det første anmoder de Kommissionen om at indføre en ny mekanisme for fordelingen af asylansøgere i Unionen ved at revidere Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 ⁽²⁾ med henblik på at afbalancere fordelingen af modtagelsen af asylansøgere i EU under hensyntagen til asylansøgernes forhåbninger som et nyt kriterium og indføre en bindende solidaritetsflytningsmekanisme mellem medlemsstaterne for at korrigere uforholdsmæssigt store tildelinger. For det andet opfordrer de til vedtagelse af en forordning om modtagelsesforhold for asylansøgere i EU for at sikre dem en værdig levestandard og sammenlignelige levevilkår i hele Unionen, der kræver, at medlemsstaterne fuldt ud respekterer de grundlæggende rettigheder, sikrer, at de materielle modtagelsesforhold for asylansøgere overholder de operationelle standarder og indikatorer, der er udviklet af Det Europæiske Asyl- og Migrationskontor (EASO), garanterer barnets rettigheder, letter adgangen til beskæftigelse og sørger for nødmodtagelsesplaner.
- (4) Der er også indsendt et supplerende dokument med oplysninger om baggrunden for forslaget til borgerinitiativet.

⁽¹⁾ EUT L 130 af 17.5.2019, s. 55.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31).

- (5) Med hensyn til initiativets mål har Kommissionen beføjelse til at fremsætte et forslag til retsakt, der indfører en ny mekanisme for fordeling af asylansøgere og gør visse modtagningsstandarder bindende i medlemsstaterne på grundlag af traktatens artikel 78, stk. 2.
- (6) Af disse grunde er det åbenbart, at ingen dele af initiativet falder uden for Kommissionens beføjelse til at fremsætte et forslag til EU-retsakt til gennemførelse af traktaterne.
- (7) Denne konklusion berører ikke vurderingen af, om de konkrete materielle betingelser, der er nødvendige for, at Kommissionen kan handle, herunder overholdelsen af proportionalitetsprincippet og nærhedsprincippet samt foreneligheden med de grundlæggende rettigheder, er opfyldt i dette tilfælde.
- (8) Initiativtagergruppen har i tilstrækkelig grad dokumenteret, at den opfylder kravene i artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2019/788, og har udpeget kontaktpersoner i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 5, stk. 3, første afsnit.
- (9) Initiativet er ikke åbenbart utilstodeligt, underbygget eller af chikanøs karakter og heller ikke åbenbart i strid med Unionens værdier som fastsat i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union eller med de rettigheder, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (10) Initiativet »Sikring af en værdig modtagelse af migranter i Europa« bør derfor registreres.
- (11) Den konklusion, at betingelserne for registreringen i henhold til artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) 2019/788 er opfyldt, betyder dog ikke, at Kommissionen på nogen måde bekræfter den faktiske rigtighed af initiativets indhold, hvilket er initiativtagergruppens eget ansvar. Initiativet afspejler kun initiativtagergruppens holdning og kan ikke på nogen måde anses for at afspejle Europa-Kommissionens holdning —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det europæiske borgerinitiativ »Sikring af en værdig modtagelse af migranter i Europa« bør derfor registreres.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til initiativtagergruppen til borgerinitiativet »Sikring af en værdig modtagelse af migranter i Europa«, som repræsenteres ved Stéphanie Poppe og Pascale Höger, der fungerer som kontaktpersoner.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2023.

På Kommissionens vegne
Věra JOUROVÁ
Næstformand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2023/438

af 24. februar 2023

om indrømmelse af en undtagelse, som visse medlemsstater har anmodet om i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013, til at anvende andre midler end elektroniske databehandlingsteknikker til udveksling og lagring af oplysninger vedrørende version 2 af Importkontrolsystem 2

(meddelt under nummer C(2023) 1174)

(Kun den danske, den estiske, den franske, den græske, den kroatiske, den nederlandske, den polske, den rumænske og den svenske udgave er autentiske)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 4, og artikel 8, stk. 2,

efter høring af Toldkodeksudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013 skal al udveksling af oplysninger mellem toldmyndigheder og mellem økonomiske operatører og toldmyndigheder samt lagring af disse oplysninger, som påkrævet i henhold til toldlovgivningen, foretages ved hjælp af elektroniske databehandlingsteknikker. Med henblik herpå og i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) nr. 952/2013 udarbejder Kommissionen fælles datakrav.
- (2) I henhold til artikel 6, stk. 4, i forordning (EU) nr. 952/2013 kan Kommissionen i særlige tilfælde vedtage afgørelser om at tillade en eller flere medlemsstater at fravige anvendelsen af elektroniske databehandlingsteknikker til udveksling og lagring af oplysninger, hvis en sådan undtagelse er begrundet i de særlige forhold, der gør sig gældende i de medlemsstater, der anmoder om den, og undtagelsen gælder for en begrænset periode.
- (3) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2151 ⁽²⁾ fastlægger arbejdsprogrammet vedrørende udviklingen og indførelsen af de elektroniske systemer, der er omhandlet i EU-toldkodeksen («arbejdsprogrammet»). Arbejdsprogrammet indeholder en liste over de elektroniske systemer, der skal udvikles, og datoerne for, hvornår disse systemer forventes sat drift. Programmet fastsætter bl.a. gennemførelsen og tidsintervallet for indførelsen af Importkontrolsystem 2 («ICS2») i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, og artikel 16, 46, 47 og 127 til 132 i forordning (EU) nr. 952/2013.
- (4) Endvidere fastsætter artikel 278, stk. 3, litra b), i forordning (EU) nr. 952/2013 den frist, inden for hvilken andre midler end elektroniske databehandlingsteknikker midlertidigt kan anvendes til at gennemføre bestemmelserne om summariske indpassageangivelser og risikoanalyse for varer, der føres ind i Unionens toldområde.
- (5) I overensstemmelse med arbejdsprogrammet skal medlemsstaterne fra den 1. marts 2023 være klar til at indføre det nationale indpassagesystem som en national komponent af version 2 af ICS2 med henblik på udveksling og lagring af indpassageangivelser fra økonomiske operatører for varer transporteret ad luftvejen, og de skal give økonomiske operatører mulighed for at tilslutte sig systemet inden for tidsintervallet for indførelse, som varer indtil den 2. oktober 2023, og — fra datoen for deres tilslutning — indgive summariske indpassageangivelser ved hjælp af dette system.

⁽¹⁾ EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2151 af 13. december 2019 om fastlæggelsen af arbejdsprogrammet vedrørende udviklingen og indførelsen af de elektroniske systemer, der er omhandlet i EU-toldkodeksen (EUT L 325 af 16.12.2019, s. 168).

- (6) Der er imidlertid opstået tre store og delvis uforudsete omstændigheder, der alle har haft en betydelig indvirkning på medlemsstaternes ressourcer og skabt ekstra udfordringer: Covid-19-pandemien har forårsaget betydelige forsinkelser i IT-udviklingen i Østrig, Frankrig, Grækenland og Nederlandene. Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union og den deraf følgende stigning i antallet af toldangivelser har krævet en omfordeling af ressourcer og prioriteter i Frankrig og Nederlandene. De finansielle konsekvenser af den russiske invasion af Ukraine for toldaktiviteterne i nabolande eller geografisk nære lande har forværret situationen yderligere og skabt behov for yderligere ressourcer i Østrig. Navnlig problemer med indkøb og udbud samt budget- og personale-spørgsmål som følge af ovennævnte omstændigheder har påvirket medlemsstaternes evne til at overholde fristerne betydeligt som angivet af Belgien, Danmark, Estland, Frankrig, Grækenland, Kroatien, Luxembourg, Polen, Rumænien, Sverige og Østrig.
- (7) Disse særlige omstændigheder har forårsaget betydelige forsinkelser i den igangværende IT-udvikling og forhindret visse medlemsstater i at færdiggøre udrulningen af IT-midler til den nationale indpassagesystemkomponent af version 2 af ICS2 inden den 1. marts 2023. Derfor anmodede Estland den 16. maj 2022, Nederlandene den 19. maj 2022, Rumænien den 25. maj 2022, Grækenland den 3. juni 2022, Frankrig den 7. juni 2022, Danmark den 23. september 2022, Østrig den 28. oktober 2022, Sverige den 15. december 2022, Belgien den 19. december 2022, Luxembourg den 22. december 2022, Kroatien den 23. december 2022 og Polen den 23. januar 2023 om at anvende andre midler til udveksling og lagring af oplysninger end elektroniske databehandlingsteknikker i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 952/2013.
- (8) I overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, tredje afsnit, i ovennævnte forordning bør sådanne undtagelser hverken berøre udvekslingen af oplysninger mellem den medlemsstat, som undtagelsen er rettet til, og andre medlemsstater eller udvekslingen og lagringen af oplysninger i andre medlemsstater med henblik på anvendelse af toldlovgivningen. Belgien, Danmark, Estland, Frankrig, Grækenland, Kroatien, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Rumænien, Sverige og Østrig skal derfor som led i processen for rapportering af fremskridt, jf. artikel 278a i forordning (EU) nr. 952/2013, give Kommissionen meddelelse om de fremskridt, der er gjort med hensyn til indførelsen af det nationale indpassagesystem i forbindelse med version 2 af ICS2 for så vidt angår varer transporteret ad luftvejen. Der skal sikres kommunikation og udveksling af oplysninger om national planlægning som beskrevet i artikel 4 i gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2151.
- (9) Fordi ICS2-systemet har stor betydning i forbindelse med at fastlægge en integreret EU-tilgang til styrkelse af toldrisikostyring og sørge for sikkerhed og sikring forud for ankomst, samtidig med at den frie lovlige handel lettes, og grundet ICS2-systemets natur og kompleksitet har de ændringer, som er nødvendige for tilpasningen til kravene i EU-toldkodeksen, også konsekvenser for relaterede eller deraf afhængige IT-systemer. Undtagelsens varighed bør derfor begrænses til et absolut minimum. I lyset heraf og under hensyntagen til virkningerne af de ekstraordinære omstændigheder, der har forårsaget forsinkelser i den igangværende IT-udvikling i medlemsstaterne i forbindelse med version 2 af ICS2, og den aktuelle situation med hensyn til denne udvikling bør undtagelsen højst gælde til og med den 30. juni 2023 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne kan anvende andre midler til udveksling og lagring end elektroniske databehandlingsteknikker under den fælles komponent af version 2 af det elektroniske system, der er fastsat i artikel 182 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 ^(¹) (»ICS2«) indtil den 30. juni 2023, såfremt brugen af andre midler end elektroniske databehandlingsteknikker ikke påvirker udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaten og andre medlemsstater eller udvekslingen og lagringen af oplysninger i andre medlemsstater med henblik på anvendelse af toldlovgivningen.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

2. Med henblik på opfyldelse af betingelsen i stk. 1 anvender medlemsstaterne det elektroniske system, der er omhandlet i artikel 36, stk. 1 og 2, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 (»CRMS«) til udveksling af oplysninger som følger:

- a) toldmyndighederne i de medlemsstater, til hvilke oplysningerne i den summariske indpassageangivelse er blevet meddelt via ICS2, jf. artikel 186, stk. 2, litra a), i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, meddeler resultaterne af deres risikoanalyse til toldstedet for den første indpassage i den medlemsstat, som er omfattet af undtagelsen i stk. 1
- b) toldstedet for den første indpassage, jf. artikel 186, stk. 7, første afsnit, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, meddeler sin anbefaling om kontrol af varerne til et toldsted som nævnt i artikel 186, stk. 7, andet afsnit, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, i en medlemsstat, som er omfattet af undtagelsen i stk. 1
- c) toldstedet som nævnt i artikel 186, stk. 7, andet afsnit, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 i en medlemsstat, som er omfattet af undtagelsen i stk. 1, meddeler afgørelsen om kontrol af varerne som nævnt i litra b), til alle de toldsteder, der potentielt er berørt af varernes bevægelse
- d) toldstedet i en medlemsstat, som er omfattet af undtagelsen i stk. 1, meddeler resultaterne af den udførte kontrol til andre toldmyndigheder i medlemsstaterne, jf. artikel 186, stk. 7a, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447.

Artikel 2

Denne afgørelse anvendes fra den 1. marts 2023 til den 30. juni 2023.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Rumænien og Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2023.

På Kommissionens vegne
Paolo GENTILONI
Medlem af Kommissionen

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA